

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt: 19 Sayı: 223 Ağustos 1978

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ücreti : Yıllık 150 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

Bir süre önce sizlere duyurduğumuz «RÜYA YORUMLARI» ile ilgili medyomsal çalışmamıza Temmuz ay'ı başlarından bu yana Son vermiş bulunuyoruz.

Bir «deneme ve teknik olanakları araştırma» biçiminde ele alınan bu çalışmaya rüyalarını göndererek katılan tüm okurlarımıza teşekkür ederiz.

MEDYOMSAL yeteneklerden yararlanılarak yapılan RÜYA YORUMLARI, sonuç olarak, % 80 oranında isabetli sonuçlar vermiştir. Genellikle her kişiye göre bir yorum söz konusu olduğundan, bu oranın değeri çok yüksektir. Temmuz'dan itibaren gönderilen ve elde olmayan nedenlerle daha önceki tarihlerde gönderilip de yorumlanma olanağı bulunamayan rüyalar da sahiplerine geri gönderilecektir.

«RADYESTEZİ, KURAM ve UYGULAMASI» bu ay içinde, «Hindizm» Eylül ayı içinde kitap halinde sizlere sunulacaktır. Sürekli artan maliyet fiatları karşısında sizlere olan hizmet çabamız asla azalmamıştır. Hepinizin ortalama mali gücüne uygun fiatlarla satılması için dikkat harcıyoruz.

Bu sayımızda seveceğiniz birçok değerli yazı mevcuttur. Bunlar arasında; Metin Kiraz'ın Ezoterizmi, L. Barnier'nin «Astronotların Korkulu Hayatı», Degaudenzi'nin «Bitkiler İnsan Heyecanlarını Ölçebiliyorlar» J. Bergier'in «Sır Dolu Olaylar Arasında»sını söyleyebiliriz.

Sizleri gelecekteki «değişim ve başkalaşım» olaylarını göğüslemekte güçlendirecek bilgileri, belli bir program dahilinde vermek ödevimizdir. Hep birlikte, değişik kişilikler altında, aynı yolu izliyoruz.

Se'âm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Sarsıntı Geçiren Astranotların Korkulu Hayatı

LUCIEN BARNIER

Kağıtları henüz işlemde olan 26 erkek ve kadın için zarlar atılmıştır: Onlar, «Shuttle» araçlarının, yakında yapacakları uçuşlarda yer alacak olan pilot ve fen adamları olacaklardır. Yarışma kazananı 47 kişilik başka bir kontenjan, ünvanlarının hükümlendirilmesini beklemektedir.

Hâli hazırda, yedi grup astronot seçilmiş bulunmaktadır. Gelecek «Shuttle» kampanyasının seçilenler listesinde, «GEMİNİ», «MERCURY» ve «APOLLO» uçuşlarının bir çok ünlü adı bu listede yoktur. Akıl hastalığından muztarip olan ALDRİN emeklidir. ARMSTRONG, ANDERS, BORMAN, COLLINS, CUNNINGHAM, CARPENTER, GRISSOM, MITCHELL, SHEPARD'a gelince, dünyanın bütün bu kahramanları, bundan böyle, emeklilerin mütevazı hayatını yaşamaktadırlar.

Onların bahtları birden bire çok değişti. Kendilerine, bu günden yarına ün kazandıran destana gelinceye kadar, bu insanlar, acâip bir şekilde, birbirlerine benziyorlardı. Meslekleri aynı olmak üzere, havacılığın veya deniz havacılığının üst rütbeli subayları idiler. Yaşları aynı olmak üzere, 40 larını aşmış duruma idiler. Evli ve birer çocuk babası olarak, aynı ailevi durumda bulunuyorlardı. Bütün bunlar, halim selim, dengeli, tedbirli, sorumluluğu bilen insan tipinin belirtmek üzere sıralanan sıfatlardır.

Bu insanların hepsi, fil'i olarak, bütün uzay yolculuğuna hazırlık süresince ve özellikle, en kötü koşullar içindeki antrenmanlar sırasında hayatta kalarak, mükemmel surette hareket etmişlerdir. Görev

başlayınca, içlerinden hiç birisi orada da sarsılmadı. Bir başarısızlığın korkunç saatlerini yaşatan ve her şeye rağmen dünyaya üzerine sağ sâlim dönmeyi başaran ünlü «APOLLO-13»ün mürettebatı da aynı şekilde idi.

Ve aydan aya, bir psikiyatri kliniğinden, başka bir psikiyatri kliniğine gidip gelmeye başlamasından, biçare ALDRİN'in durumu hemen anlaşılmıştır. Bir başkası, bir keşiş evinin mistisizmine sığınmıştır. Bir üçüncüsü, kurbağa ve kelebekler yetiştirmektedir. Bu kahramanlardan bazısı, güney Afrika çalılıklarında yaşamaktadır.

«APOLLO-7» uçuşu astronotu WALTER GUNNINGHAM, bu olağan üstü uzay gemisinin ilk uzay uçuşu ile ay görevlerine yol açan adam, anılarını yazmış bulunmaktadır. Bir açık yüreklilik örneği olan bu eser, bazen kötü düşünceler yansıtır. Bu sanıldığı kadar tatlı bir öykü olmaktan uzaktır.

CUNNINGHAM, kendi düşüncesine göre, yerdeki «APOLLO» nun kabininde çıkan yangında, diri diri yanan astronotların da ölümünden sorumlu tuttuğu N.A.S.A'nın kırtasiyeciliğinden yakınmaktadır.

Astronotluk elbetteki zor ve bağlanmayı gerektiren bir meslektir. Fakat, CUNNINGHAM'ın zannına göre, daha kötüsü, herkesin, aralarında değişken olması duygusudur. Kişilik mutlaka gerekli değildir. Astronot, çabucak, bir görevin az veya çok makineleşmiş unsurlarından biri olur ve «APOLLO» programı, aşılacak mesafenin sonuna geldiği vakit bu, bu seç-

ın bedeninin dağılması olmaktadır. O zaman hemen, bu insanlardan her birinin paraları görülür. Ay toprağı üzerine inirme yapan insanlar komandosu, derhal çözülür. Bu, özel bir korku ile kötü yönelmiş bir komandodur. Uzayın sebep olduğu en büyük sarsıntısı bu insanlar arasında görüldü. Acaba niçin Bu soru uzun zamandan beri sorulmaktadır.

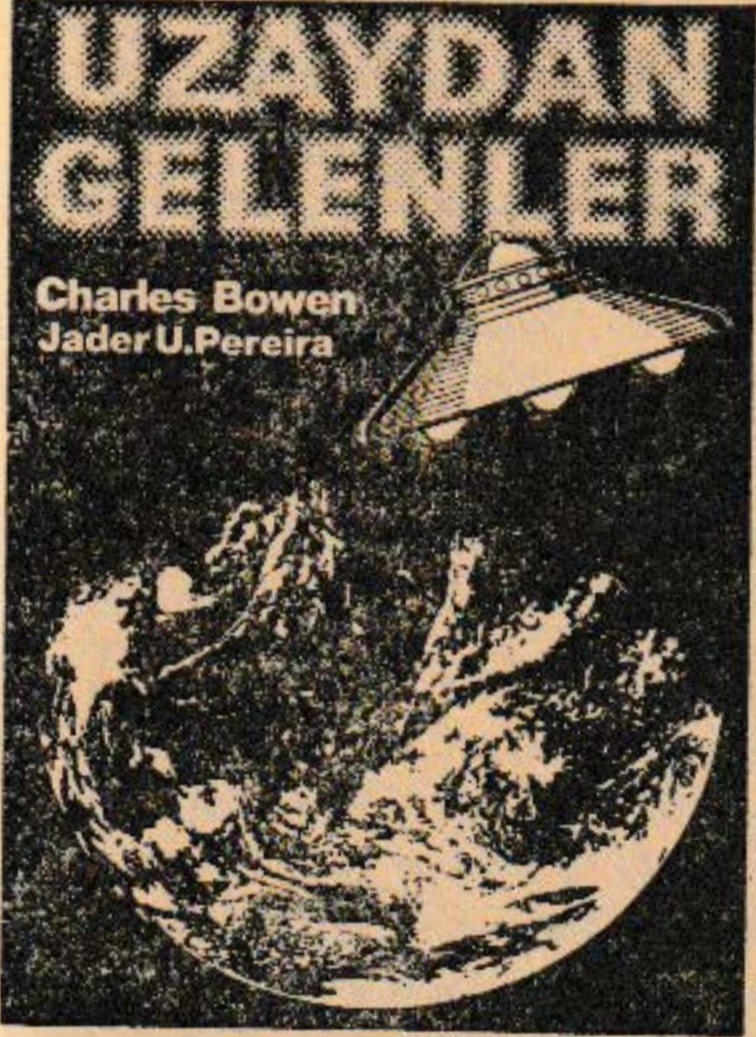
Aynı ay uçuşuna katılanların, aynı tepki gösteremeleri nedendir? Ayın çevresinde dönmekte olan ana gemi içinde kalmış bulunan pilot, hiç bir özel karışıklık gösterememektedir. O normal bir şekilde parasız, faciasız olarak mesleğini sürdürmektedir. Bu husus, bütün «APOLLO» uçuşlarının tüm pilotları için bir gerçektir.

Fakat, aya inen ve üzerinde yürüyen astronotlar kötülüğe uğramaktadırlar. Onlar, dünyaya dönmelerinden sonra, çabucak, «doğru yollarından sapmaktadırlar». Köklü ailevi alışkanlıkları olan'ar, özgürlük hakkı iddia etmeye başladılar. Eşlerinden kolayca ayrıldılar. Bütün bunlar, esas niteliklerini oluşturan, güzel, açık karakterleri, sanki ayın üzerinde tamamiyle dağılmış gibi geçti.

GÖKSEL CİSİMLER

Şimdi psikoloğlar, şu husus doğru'lar durumadırlar: Bu karışıklığı yapan, özel bir korkunun sarsıntısıdır. Kendi gezegenini, birden bire, acâip bir uzaklıkta, tamamiyle bir gök cisim şekli altında, gök yüzüne yansımış olarak görmek, bir şok meydana getirmektedir. Ve daha da kötüsü, kendini, bu gezegenin alanının dışında, mukadderatını, sizi yörüngede bekleyen gemiye doğru yöneltmeyi başaracak veya başaramayacak olan bir mancinığın elinde hisetmektir. Ay astronotlarının şaşkınlığı, büyük bir korkudan ileri gelmektedir. Onlara hükmeden bu korku etkili kalmaktadır. Kurbanlarını hiç bırakmamaktadır.

«Shuttles» ların astronotları, bu korkuları tanımayacaklardır. On'ar sadece, yararı her şeyin üstünde bulunan yörüngelerin araba ve kamyon şoförleri olacaklardır. (Nostra 295)

RM
Ruh ve Madde Yayınları

«Uzaydan Gelenler»

İnsan mı,
Robot mu? Her ikisi de!

BÜYÜK ARAŞTIRMA, UZAYLI TİPLER

280 SAYFA 50 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

İnsan Heyecanlarını Ölçebiliyorlar

● JEAN-LOUIS DEGAUDENZI'den
Selâmî KANTIKLI

Eski insanlar, çiçek, ağaç ve bitkilerin dilsiz dünyasının, büyürken görünen durgun hissizliği, geienseksel insan duygularının tahminine olanak verdirmeyecek kadar çok başka türlü esrarengiz olduğunu bilmiyorlardı. Onlar için bitkiler, insan veya hayvanlar kadar karışık, önemli bir varlıktan canlandırılmışlardı. Fakat, dış etkenlere karşı, insanî varlıklara benzer bir biçimde, gözleriyle, kulaklarıyla ve burunu ile tepki göstermemekte idiler. İşitiyor, görüyorlardı, gizli bir hayat onlarla beraberdi. Kin veya sevgi gibi heyecanlar, onlara ulaşabilmekte idiler. Fırsat düşünce, intikam veya sevgiye elverişli idiler. Bir kelime ile var idiler, fakat, yüksek bir şekilde bakım gösterilmesi gereken hayatları ile var idiler, çünkü, evrensel dengenin iyi muhafaza edilmesinde, onun mutlaka gerekli olduğunun doğruluğu, insan, hayvan ve hatta madenlerinkilerle meydana çıkıyordu.

Kuşku yok ki, Sümerlerin eski bir esrarengiz uygarlığını sürdüren Fenikelilerde, benzeri bir inanç'a, bitkisel evren'in hor görülmesi, ona kötü davranan bütün ırkı, derece derece, felakete sürükleyebiliyordu. Zira, bitki ve ağaçlarda çok kudretli bir ruh, hiç bir şeye karşı körlüğü olmayan ve en basit ot parçasından, yüzlerce yıllık çınara kadar, tüm bitkisel görünüşte olanlar arasında bölüşülmüş bulunan bir çeşit güç, ruhsal güç oturuyordu. Bir ağacı kötülük veya sadistlikle kesmek, suçunun üzerine, kaçınılmaz şekilde mutsuzluk çekiyordu. SIDON'da anlatıldığına göre, bir adam, tüm çiçeklerin başlarını kesmekten zevk alıyordu. Genel olarak, onlara karşı açıklanamayacak şekilde nefret duymakta idi. ve yolun üze-

rinde bulunan ağaçların aşağısındaki dalları kırıyordu. Bitkinin evrensel ruhu, bu kötü şahsiyetten intikam aldı. Onun içine girdi ve bedeninde, kendisini, müthiş acılar arasında ölüme sürükleyen, acı ve zehirli parçalanmalar meydana getirdi...

Doğa ruhunun, kendisine saldıranlara, üyelerinden birinin hayatına kast edenlere karşı intikamını oluşturan bu hayret verici hastalık, meraka değer şekilde, halkın çok büyük bir çoğunluğunun animist inançları içinde bulunmaktadır. Budizmden önceki Hint halkı, aynen Afrika kabilelerinden Swahills'ler veya Latin Amerika kavimlerinden esrarengiz QUICHÉS'ler gibi, onu tanıyorlardı. XIX uncu yüz yılda, İspanyanın bazı BASQUE kasabalarında, oldukça buna yakın bir inanca rastlanmaktadı. Yararsız yere bir ağacı kesen kimse lanete uğrardı. Vücuttan düşerek telef olur veya çok kez, beklemediği sitemlere dayanamazdı. Zira bitkiler hislerini insanlardan ayrı bir biçimde belirtmektedirler. O kimse kendisini, berelemiş olduğu aynı cins ağacın bir ağacın dalına asardı.

TAHRİR EDİLMİŞ BİR AĞACIN SİHRİLİ ETKİSİ

Bu şaşırtıcı inanç 50 yıllarında Latin Amerikada çalışan bir Fransız doktorunun konuşmasında yaptığı uyarılardan öğrenildiği vakit, özellikle muammalı olmuştur. Bazen kendisi, orman bitkilerinin kökü ruhu tarafından zaptedildiği söylenen hastalara götürülüyordu. Hastanın yakınlarına göre, bitkiler ona çekirdeklerini atmışlar, kötü köklerini onun etinin içinde filizlendirmişlerdi ve bu içsel ve esrarengiz bitkisellege onu, direncinin sonuna

Cleve Backster ve

Peter Tompkins (sağda)

«Bitkiler hisleri duyarlar

ve bazıları da telepattırlar.

Hafızaları kuvvetlidir.

Kendilerini seveni ve

sevmeyeni tanırlar.

Hepsi yaşamakta,

hepsi ruh doludur.»

getirmeyi ihmal etmeyecekti. Oysa bu hastalar değişmez bir şekilde genel kansere yakalanmışlardı. Bu hale göre, hücrelerimizin anarşik çoğalmaları arasında, günümüzde açıklanamayan bir münasebetin ve hakarete uğramış her hangi bir bitkinin sihirli etkisinin bulunması mümkün olacaktı idi? Tez kabul edilmez görünmektedir. Bitkiler ve ağaçlar neden dolayı organizmalarımız üzerinde tahrip edici bir etki yapabileceklerdi? Endüstriyel çağımızı nitelendiren, saygı görmemiş bitkisel çevrenin, atılım içindeki yüz yılın hastalığı olarak nazarı itibara alınan kanserin gelişmesi üzerine etki yapması neden iddia edilmesin! Bununla beraber, bitkilerin gizli ve hârikülâde etkili bir varlığının bulunduğu, itiraz götürmez bir şekilde isbatlayan son fenni çalışmalardan bilgi alındığı vakit, bir çok sorular sormaya engel olunamaz.

Çok uzun zamandan beri, bitkinin psikolojisi, insan ve bitkiler arasındaki karşılıklı etki üzerinde çalışan, Kaliforniyalı kimyager MARCEL VOGEL, şundan hiç kuşku etmemektedir: «Bu hususta bu bir vakadır, diye yazdıktan sonra, şöyle devam etmektedir: İnsan, bitkilerle haberleşebilir ve haberleşmelidir. Bitkiler canlı, duygusal, evren içinde kök tutmuş cisim-

lerdir. Onlar, insanın duyduğu hisse kör olabilirler, fakat bence onların, insan heyecanlarını ölçmek için, son derecede hassas aletler olduklarına kuşku yoktur. Onlar insan için yararlı enerji, güçler yayarlar. Bu güçler his edilebilir! Onlar bizim enerji alanımızı beslerler, sırasında bitkininkini de besler...»

VOGEL denemeleri arttırmış, alınan sonuçlar, bu hayali iddiaları desteklemeye gelmişlerdir. O, kökten yoksun olan bitkilere «telkinde» bulunmayı başarmış ve onları, susuz ve topraksız olarak, çok uzun zaman yaşatmıştır. Bazı bitkilerin sevgiye karşı, ötekilerden çok hassas olduklarını ve bunun, bir insani varlığın sahip olabileceği oranda olduğunu düşünmektedir. Her ne kadar bazıları kendilerini bu alış verişe vermek hususunda, ötekilerden daha çok iyi niyet gösterirlerse de, PHİLODENDRON'lar bu kategoriye girmektedirler. Böylece, yalnız bir çeşit âmâ ve tüm ferdilikten yoksun bir hayata değil, şahsiyete de sahip olabileceklerdi. Kaliforniyalı bilgin, senpatik telkin deneylerinin sonunda, dallarından koparılmış olan yaprakları, çok uzun zaman hayatta tutmayı da başarmıştır. Ayrıca da, bağcı bıçağı ile açılan yara - bu diyimi iyi kul-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

lanmak gerekir - bir kaç seans sonunda kapanmıştı...

Bitkisel dünya muammalarına ilgi gösteren ilk Amerikan fen adamı, yalanları meydana çıkarmak için kuruluşturulan C.I.A. dan, CLEVE BACKSTER'dir. O, detektörünün elektrodlarını DRACAE-NA (DRAGONNIER) nin yapraklarına rapt ederek, bir insanın, ters veya sorgu sırasında heyecan duyduğu zaman, aletin taşıdığına gösterdiğine oldukça benzeyen bir reaksiyon elde etmeye başladı. Bu olayın hayrete kapılarak, POLYGRAPHE'nin taşıdığına ne vereceğini görmek üzere, bitkisini «şiddetli bir ekiye» maruz bırakmaya kadar verdi. DRAGONNIER'in bir yaprağını, sıcak bir kahve fincanının içine daldırdı. Bunun bir reaksiyon elde etmedi. O zaman sadece, yapraklarından birisini yakarak, bitkinin sağlığına karşı suikast tehdidini arttırmayı hayal etti. ve tam bu anda, detektörün göstergesi, etkili bir sıçrama yaptı! Denemeyi bir çok kez yenileyerek, kafasında, bitkinin tam eriyip tükenmek üzere olduğunu hayal ettiği anda, vakanın ortaya çıktığını gördü. Bitki gerçekten, kendisinin düşüncesini yakalıyor ve sonucunda tepki gösteriyordu. Bu olaylar sonradan, Sovyetler Birliğinde, özellikle KIRLIAN'ların, bitkilerin AVRASI'na dâir olan keşiflerinden sonra incelenmişlerdir. Öteki denemeler, bitkilerin sadece tehlide tepki göstermekle kalmadığını, fakat, bu tehdit telepatik olarak ileri sürüldüğü anda, bitkinin, bir çeşit güç dalgası yaymak üzere, avrasının, şiddetli olarak, kırmızıya döndüğünü göstermiştir. Araştırmacılar bir çoğuna göre, o anda harekete geçen, gerçek bir kin düşüncesi yayıcısının söz konusu olduğundan kuşku edilmemektedir. Benzeri tezahürlerin tabiat ve etkilerini bilmeyen bu fen adamları, denemede bulunanlara, sadece bitkinin sağlığına tehditte bulunma telkinlerine kapılmamalarını, fakat, bitkinin bulunduğu yere, samimi ve müşfik düşünceler gönderme ve dağıtmayı da öğütlemektedirler. Onlar, bir az animist'ler gibi, bitkinin intikam alma kininin, gerçekten, önceden kestirile-

miyecek kadar fazla filli olmasından korkmaktadırlar.

BİTKİLER HİSLERİ DUYARLAR VE BAZILARI DA TELEPATTIR

Anlaşıyor ki BACKSTER, münhasaren kendisini, geniş ümitler açan bu çalışmalara vermek için C.I.A. yi terk etti. Bir gün, şaşılacak bir keşifte bulundu. Bir süre için, Kanadalı bir bayan fizyolojist tarafından, kendisine işlerinde yardım edilmekte idi. Bayanın yanında PHILODENDRON'lar ve DRAGONNIER'ler, düzenli bir şekilde «yanıt vermeyi» reddediyorlardı. BACKSTER asistanının, bitkisel dünya ile sahip bulunduğu münasebetleri, alışılmış şekilde araştırdı. Bayan, çalışması sırasında çok kez, hassas olarak yapılan fenî analizde, bitkileri, ağırlıklarını kuru olarak elde etmek için, tahrip edip yakdığını bildirdi. Kanadalı bayan, çalışmayı bırakıp, BACKSTER'ın yanından ayrıldığı vakit, bitkiler, bilginin kendilerine yapmış olduğu etkilere, alışıldığı şekilde reaksiyon göstermeyi kabul ediyorlardı. Bütün bunlar, sanki bitkiler, öldürücülerinin huzurunda bir çeşit savunma letarjisine giriyorlarmış gibi geçiyordu.

Amerikan bilgininin gösterdiği gibi, bitki, belirli bir şahsa alışmaktadır. Devam eden münasebetlere göre, onunla, kendisini seven veya nefret eden sahibi arasında, bir çeşit telepatik bağlantı oluşur. Bitki, bir FARADAY kafesi veya kurşun bir kutu içinde tecrid edildiği vakit, bağlantı kopukluğa uğramaz. Bu hayret verici duygusal insan - bitki alış veriş, insanî varlıkların birbirleriyle veya hayvanlarla aralarındaki telepatik yayınların tabiatı kadar esrarengizlik vermektedir.

BACKSTER bir gün, deneme sırasında, hafifce parmağını kesmişti. Kesilen yere hemen bir parça tendürdiyot sürdü. POLYGRAPHE'ni inceleyince DRAGONNIER'nin, «sanki bir kaç hücresi tahrip edilerek müteessir edilmiş» bir insan gibi, tepki gösterdiğini gördü. Bitkilerde, insan organizmasındaki kas dokusunun karşılaştığı berelenmeye karşı bu duyarlılığın

çok önemli olduğu sanılmaktadır. Bu olaya, yukarıda doktor VARLOT'un «Bitkisel kanserler»'i münasebetiyle hatırlattığımız, evrensel bir şekilde yaygın olan eski bir inançla mı yaklaşmalıyız? BACKSTER'in bulduğu sonuç şöylece, geniş bir Araştırma ve faraziye alanı açmaktadır: «Anlamaya özgü duyarlılığın, hücreler düzeyinde durduğu sanılmamaktadır. Eğer bunda değilse, moleküler düzeyde de lokalize olmuş olabilecektir. Bu, zamana kadar cansız olarak nazarı itibara alınan şeyin, yeniden değer kazanmasına neven olacaktır...» NOSTRA dergisi, 284 üncü sayısında, bitkisel hâkimiyetin müzikle ve genellikle titreşici frekanslarla olan münasebetleri anımsatmakta idi. On yıldan fazla bir zamandan beri, Sovyetlerin ve Amerikalıların üzerinde çalıştıkları bu alanda da, bilgileri hayali keşiflerin beklediği sanılmaktadır. DEBUSSY veya RAVEL, özellikle hoşlandıkları, olgunluk devresindeki domates ve trabzon hurinalarının, tarım için geniş bir önemi olabilir. Fakat, uygun bir şekilde düzenlenmiş ve akıllıca yayınlanmış bir repertuar, iklim koşullarının dikkate alınmamasına, zararlıları ve böcekleri veya bağlarda ya da tahıl tarlalarında hüküm süren hastalıkların yok edilmelerine olanak verir, işte şimdiye kadar pek az öğrenmiş olduğumuz, bu muammalı bitki dünyasında hüküm süren yasaların ve hislerin şaşkınlık verici keşiflerini oluşturan şeyler...

Zamanla ve bizim tarafımızdan gösterilecek büyük, fenni bir tevazü ile, bir gün, esrarengiz öğretimli eski zamanın, zamanların gecesinden geldiği hususundaki inancımızın haklı olduğunu keşfetmemiz mümkün olacaktır. Zekâ, kin, aşk, istek veya huzur, çiçek, bitki ve ağaçları oturturlar. HUGO, bu keşif sahibi kimse, ağaç kabuklarının, dal ve yapraklarının, bu muammalı ve gizli evrenini şöyle yazıyordu:

«Hepsi yaşamakta, hepsi ruh dolu...»

Kaynak eser : TOMKINS ve BIRD

«Bitkilerin gizli hayatı»

İsviçre gazetesi WELTWOCHE evvelce, Bitkisel varlıkların beyninin lokalize

edilmesine dair Moskova basınında yayımlanmış olan bir makaleyi tekrar yayınlıyor. «Bitkiler işaretleri alırlar ve onları, nabızlarının sınırlanmış ve yanıtının hazırlanmış oldukları, belirli bir merkeze, özel kanallarla aktarırlar. Köklerin dokuları içinde bulunmuş olabilecek bu merkezler, insanadaki kalb adalesi tarzında gevşer ve büzülürler. Denemeler, bitkilerin belirli bir ritmi olduğunu, istirahat ve sükun devresinden yararlanacakları vakit ödevlerini isbatlamışlardır.»

Sovyetler, henüz öğrenilmiş, fakat muakkak olarak mevcut bulunan, insanları, hayvanları, bitkileri, en ilkel varlıklardan, yüksek derecede gelişmiş memelilere kadar, bütün yaratıkları birleştirici, telepatik bir bağlantıdan çok daha yüksek ilgi uyandırmış olan bu fenni bağlantı içinde, inanmış görünmektedirler. Zaman zaman, bir inanç birliği duygusu, doğa beraberliği ile ve örneğin, şiddetle artistler ve şairer his edilirler, bu, olayın esrarengiz varlığını gösterecektir. Bu hal içinde onlar, paranormal olayların deneysel yaratmalarını çoğaltarak, bu telepatik bağlantıyı açıklığa kavuşturmayı, açıklamayı ve nihayet, muhtemelen çok yararlı uygulamalara geçmeyi öğrenirler... (Nostra - 302)

**

CLEVE BACKSTER, öğrenmek üzere bir gün, bitkilerin bellek yeteneklerinin olup olmadığını sordu. Bu hal içinde o, yardımcılarından altısına küçük birer kâğıt çektirdi. Onlardan birisinin üzerine, şöylece kısa bir talimat yazılmıştı: laboratuvarında bulunan iki bitkiden birini kökünden çıkarınız ve tamamıyla tahrip ediniz. İş çok büyük gizlilik içinde yapılmalı ve özellikle lokalde çapraz bir şekilde durmakta olan öteki bitkiden başka tanık olmamalı idi... Bizzat BACKSTER de, ilk kez dağıtılmış olan bu kâğıtların kapsamından bilgi almamış olan suçlunun kim olacağını bilmiyordu. Bitkinin tahrip edilmesi projesinin uygulanmasından sonra bilgin, ünlü polygraphe'nin elektrodlarını, sağlam kalmış olanın yapraklarına (Devamı sayfa 29'da)

Ruhsal Tebliğlerden Analizler:

Alemlerin Rabbi, Rab, Cebrail Ve Resuller

22 Ocak 1971 tarihinde, «SÂDİKLAR PLÂNI» müstear adıyla, Derneğimize, dolayısıyla insanlığa ruhsal bir ışık tuttuğunu beyan ettiğimiz **BEDENSİZ DOSTLARIMIZDAN** aidiğimiz ruhsal bilgi demetlerine devam ediyoruz.

O zaman şöyle bir soruyla bilgi verilmiş sürdürülmüştü:

— Efendim, 14. celse, sayfa 2'de: «Bu devrin Rabbi» diye bir deyim geçti. Acaba Nuh, Lut, Musa, Yakup, İsa, Muhammed peygamberlerin devirlerinde ayrı ayrı RAB mi vardı? Aynı ise, muhaddes metinler, ayrı ayrı Rablerden mi alınmıştır? Bu hususta aydınlatıcı bilgi rica ediyorum.

— Hayır. Bu devrenin başlangıcı, bir Rabbül Âlemin ile başlamıştır. Rabbül Âlemin, Kadir-i Mutlak olan ALLAH'dır.

Âlemden maksat, sizin güneş sisteminizi de içerisine alan bir kaç sistemin yöneticisi durumunda bulunan bir ilâhi mekanizmadır. Ve devre devre, bu ilâhi mekanizmanın, her plânetin sevk-ü idaresine memur ettiği varlıkları vardır. Dünyanın, Merih'in, Venüsün, Ayın, Güneşin v.s. Kâinatta mevcut olan hiyerarşik sıralanış zaten bunu zaruri kılar. Binaenaleyh, sizin bahsetmiş olduğunuz vazifeli varlıklar, isim-i müsemma olarak, yani isimleri belirlenmiş vazifeliler olarak zikrettiğiniz bu kâinatlarda Rab'leri, aynı RAB'dir.

Şüphesiz dünyamızın çok eski geçmişleri vardır. Ve çok bozulmalar, kurakla-

lar, dağılmalar olmuştur. İcabında herhangi bir yaratığın gerekli şekilde tedânnülüne hizmet edemeyecek kadar yozlaşmış; leabunda mevkiâde bir hizmet görecektar gönrah bir hale gemiştir. Yani, mektepler kapanmıştır. Her mektebin açılış ve kapanışta idareci kadrosu değişmiştir.

İşte bu idareci kadrosu, halihazırda, ve sizin «ezel» dediğiniz vakitten, «ebed» dediğiniz vakte kadar, bir tek RAB'bin ve İlâhi Mekanizma temsilcisinin, muktedir, kavi elli bir varlığının sevk-i idaresinde bulunmaktayız.

Bu devrenin bitiminde, yani mektebin kapanışında, şüphesiz O'nun da vazifesi bitim bulacaktır. Bu kadar.

— Aynı tebliğ, sayfa 3'ten: «İsimlerini bildiğiniz peygamberlerin hiç birisi, peygamberlik hüviyetiyle doğmadılar.» denilmektedir. Başka kanaldan alınan bir tebliğde de: «Eski devirlerde başka yerlerden beden halinde gelmiş olan peygamberler de, daima birbirini takiben, bir vetire takip etmişlerdir. Peygamberler gelmiş, vazifesini yapmış, uzun süre dünyada kalmış, sonra kendi vasıtasıyla geldiği yere dönmüştür.» Ve devam ediyor: «Ve tekrar kendi vatanına dönmüş, oradaki vazifesine devam etmiştir.» denilmektedir. Bu iki tebliğ arasında tezat var gibi geldi. Bu hususta cevap rica edeceğim.

— Şu kadar belirtebiliriz:

Varlık, İlâhi Mekanizmanın ihtiyacını duyduğu bir faaliyetin başlaması için aranan haberci olabilir. Yani, enkarne olma-

dan evvel, böyle bir haberin iletilmesine vasıtalık edebileceğini beyan eder. Bu beyan, bir çok varlıktan gelebilir. Fakat bunların içerisinde, bu vaziyete, bu duruma daha yatkın olan varlık nasp edilir. Fakat bu, daha henüz 'haberciliğin %100 bu varlık tarafından ifa edileceği demek değildir. Zira kâinat kanunları muvacehesinde indiğiniz plânetin 'unutma' gibi bir vetiresi hâkim ise, bu vetireye o varlık da tâbi olarak, yani ödevini unutmuş olarak yeryüzünde bulunacaktır. Ve kendisinin ruhi yapısı, asıl kaynağı, bedenli halde iken, beden şuuruna, bu vazifenin, bu ahtin yerine getirilmesi hususunda devamlı olarak empülüslerini gönderecektir. Başarıp başarmamak, ondan sonra kendi cehtine bağlıdır. Eğer bu cehti, lâıykıyla yerine getiremez ve kendisine tanınmış olan hakları kullanamazsa, bu habercilik, başka bir varlık tarafından ifa edilir.

Görüyorsunuz ki, bu resolün (haber getirenin) bu ödevi, %100 ilyakat içerisinde yapması söz konusu değildir. Yani O, yeryüzünde bulunduğu siire içerisinde, diğer varlıklara nazaran fevkalâde yüksek bir cehit, bir meral ve iman içerisinde faaliyetle bulunmak zorundadır. Göstereceği faaliyetin dozu yüksek olmak ıktiza etmektedir. Ve ancak bunları temin ettikten sonra, bu vazifenin ifası için, Ruhi Teşkilat, gizli, meknuz olan enerjisini, varlıklarını, yardımlarını gönderir.

Velew ki varlık, yakın bir plânetten bile gelmiş olsa, aynı vetireye tâbidir.

Sizin yazılı metinlerinizle tespit edebildiğimizden gayrı, bu tarafa, yakın çağınıza doğru mevcut olan peygamberlerin hiç birisi, bir plânetten, bir vasıtayla gelmemiştir. Geldikleri vasıta 'doğum'dur. Doğum yarıyla, başka bir plânetten doğmuştur. Fakat doğrudan doğruya bedeninin seyahatıyla inmemiştir. Fakat yeryüzünde sizin Adem ile Havva bikâyesinin başlangıcından evvelki devrelerde meknuz olan insan tonh'uklarının irşadı için, başka plânetlerden, doğrudan doğruya inen ve artık peygamber olarak addedilmeyen yüksek ruh varlıklar, bilge insanlar gelmişlerdir. Vazife görmüşlerdir.

Doğmuş olan, doğum yoluyla gelmiş olan varlıkların, yeryüzündeki faaliyetleri, tamamen beşerî şartlara göre vukubundadır. Bu kadar.

— Efendim, denildi ki: «Bu devre sonunda da RAB değişecektir.» Veya geçmiş zamanda olduğu gibi, dünyamız yozlaşmaya doğru gitmektedir. Buna «KIYAMET» denir mi?

— Kıyamet, arzın fizikî yozlaşması değildir. Bu kadar.

— Bir de Lut Peygamber zamanında iki melek indi. Kendisine Tufan hadisesini bildirdiler. Bunların geliş yeri neresiydi? Nereden geldiler? Bunları 'Rab' diye yazıyor metinler.

— Sorunuz anlaşılmalıdır.

Efendim, Sodom ve Gomorra hadiselelerinde iki melek gelip, ikazda bulunuyor. Ve sonra o şehir helâk ediliyor. Bu iki meleğin nereden geldiğini soruyor arkadaşımız, Efendim...

— Bu iki melek, yeryüzünde enkarne olmuş iki yüksek şahsiyettir. Bunlar, o devrin, en bilge, en ileri görüşlü, en idraklı kişileriydi. Ve hattâ ruhi muessiriyet takvîminden, Lut'un peygamberliğinin ifasına yardım ediyorlardı.

Bu varlıkların menşei, şüphesiz, arz dışı bir sistemden olmaktadır. Fakat onlar, arz bedenine maliktiler. Bunlara 'melek' demek caizdir. Bu tip varlıklar, yeryüzünde hâlâ vardır. Fakat bunların isimleri her devrede değişir. Sizler buna 'vazifeli varlıklar' dersiniz...

Unutmayın ki, her maddi ortamın, her devrenin, bir coğrafi şartın kendine göre bir mizacı, bir anlayışı, bir şuur ve idrakı vardır.

Lut'un devrinde de, bu günün gerçekten yüksek ahlâklı ve bilgili bir âlimi, 'melek' olarak adlandırılırdı. O devrin meleği, bu devir için bir 'hakim' olabilir.

Özellikle bu iki melek üzerinde biraz durmak istiyoruz: Size, bazı bilgilerin gizli olabileceği...

Özellikle 'din' ismi altında mevdana getirilecek olan hareketlerin vazifedarlarının desteklenmesi, beelenmesi için, kenü-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

lerinden, icabında daha kuvvetli, daha kudretli varlıklar da vazifelendirilir. Bütün peygamberlerde böyle olmuştur. Bu, o peygamber için bir nakise (eksiklik) teşkil etmez. Aksine, o peygamber için yüksek bir liyakatın meyvalarını teşkil eder.

Lut, sadece basit bir görevi yerine getirmeye mükellef bir yüksek ruhtu. Fakat bedenli halde iken, mensup olduğu kavmin fizik tesiri altında bulunuyordu. Dolayısıyla resullüğünün ifasında yanlış bir tutum gösterebilirdi. Zira bir çok noktalardan, yapılmaya da olabilecek davranışlar göstermişti. Bu yüzden, o enkarneye, onun muhitinde, kendisinden evvel veya kendisiyle beraber enkarne olmuş ve fakat, serbest şuurunun büyük bir kısmını haiz olarak, bedenli halde bulunan diğer o varlıklar, meselâ oradaki iki melek, ona şifahen bir ihtarda bulunmayı yerine getirmişlerdir.

İşte bu iki, canlı melek, bu iki varlık, bu iki insan, sanki ruhi hayatları içerisindeki geniş şuurculuk ve parlak idraki, beden içerisinde de devam ettiriyorlardı. Onlara, sizin lisanınızla 'melek'ten gayri bir kelime yakışmaz.

İşte bir çok peygamberlerin etraflarında bu tip insanlar, varlıklar mevcut idi. Rab'bin meleğe olarak zikredilirler. Bu tip varlıklar, yüksek kudreti haiz oldukları için, kâh bedenli, kâh bedensiz tarzda, istedikleri müessiriyeti, ödevleri dahilinde olmak üzere ifa etmek kudretini haiz ve sahiptirler.

Ve Cibril, bütün bunların organizatörüdür. Yani, dünyanın sevk-ü idaresiyle sorumlu İlâhi Mekanizmanın bütün haberlerinin yerine ulaşmasını teminen vazifeler varlık, CEBRAİL olarak isimlendirilmiştir. Bu, bizzatıhi kendisi için mevcut olan bir varlık mıdır, yoksa bir kudret top'unu mudur? Bunu biz de bilmiyoruz. Yani, varlıklar mıdır, yoksa varlık mıdır? Malûmatımız yoktur. Yalnız bu mekanizmanın bu tarzda çalışmasını biliyoruz. Bizim de mevcut olduğumuz vazife gurubu, zaman zaman bu varlığın haberleriyle karşılaşa-

bilir. Karşılaşmaktadır. Bu, umumi bir çalışma sistemidir. Yalnız bizim gurubumuz için değil, hafsalanızın alamıyacağı geniş guruplar için de vaziyet aynı olduğu için bir rüçhaniyet asla değildir. Bir mutad halidir. Nitekim en küçük bir insanın dimağında teşkil eden -edilen- gerçek bir sezgi dahi CİBRİL'den gelir. Kademeler teşkil etmek suretiyle haberin tevziyatı O'na alttır.

Bu hususu dikkate almalısınız. Ve gerçek sezginin ne yaman bir şey olduğu hakkında da malûmatınız olur.

Bugünlük bu kadar. Allahısmarladık.

Gerçi bu bilgiler, bugüne değin kafamıza doldurulan, yorum dinsel bilgilere oldukça ters düşen niteliktedir. Ama, aklın, mantığın doğrultusunda düşününce, tezatlara düştüğümüz o bilgilerin açık çözümleri bunlardadır. Yorumlara ve dogmatik düşüncelere kapılmadan dinsel metinleri incelersek, hiç de bunlara ters düşen hususlar bulamayız.

Her bilimin bir kod sistemi, deyimler, harfler, sayılar ve diğer özel işaretlerden oluşan bir alfabesi vardır. Buna bilim nosyonu da deriz... Örneğin tıp biliminin anlaşılabilmesi için, her şeyden önce bu kod sisteminin bilinmesi, alfabesinin öğrenilmesi gerekir...

Din bilimi de, Spiritüalizm de böyledir...

İlimlerin birbirinden kopuk kalması, bir takım birleştirici unsurların bilinemesine sebep olur. Tıpkı bugünkü tıbbın ruh bilimden habersizliğiyle bir çok hastalıkların çaresini bilememesi gibi...

Din bilimi de -bizlere de öğrettikleri gibi, dogmatik bir inanç sistemi değildir, ancak, Spiritüalizmin ışığında birleştirilerek anlaşılabilir...

Teyidi dinden değil; Spiritizmin deneylerinden, ruhsal kaynaklı bilgilerinden yararlanılarak, tersine din için almak gerek...

Nitekim bu bilgilerin ışığında teyidini bulan dinsel bilgilerimiz, tersine zayıflamıyor, güçleniyor. Dogmatik olmaktan çıkıyor...

URI GELLER VE PUHARICH

Uri Geller'in en son denemelerinden biri yine sansasyon konusu oldu. Amerika'nın bir kıyısından diğer kıyısına 700'den fazla meraklının katıldığı denemede kararlaştırılan saatte olaya konsantre olan yüzlerce kişinin evinde normal-üstü vak'alar müşahede edilmiştir. Bu denemede Meksika'da bulunan Uri'den 1000lerce mil uzaklarda bulunan kimselerin evlerinde bile metallerin bükülmelerine şahid olunmuştur.

Alınan sonuçlar o kadar enteresandır ki, Uri Geller kendisi bile şaşırıp kalmıştır. Araştırmacılar sonuçlardan bazılarını şöylece sıralamışlardır:

- Odanın içinde durduğu yerden bir çaydanlık 5 metre kadar fırlamıştır.
- Bir dikiş makinası kendi kendine çalışmaya başlamıştır.
- Bir garajın kapısı kendiliğinden açılıp kapanmıştır.
- Elektrikler yanıp sönmüştür.
- Bozuk saatler çalışmaya başlamıştır.

'National Enquirer' tarafından tertiplenen deneme ilk olarak Aralık (1976) ayı içinde yayınlanmıştı. Denemeye katılmak isteyenlerin doldurup göndermeleri için bir form hazırlandı. Saat 10:00'da denemeye konsantre olmaları istenmişti. Yapılacak şeyler basitti. Uri okuyuculardan anahtar, kaşık gibi eğilip-bükülebiyecek metal objeleri ya da bozuk saat veya elektronik aletleri toplamalarını ve bunları sözkonusu gazetede yayınlanan fotoğrafının üzerine koymalarını istemişti. Önceden kararlaştırılan güçleri metallerin eğilip-bükülmelelerinde yardımcı olacaktı. Fakat bu güçlü harekete geçirecek olan Uri'nin ruhsal gücü olacaktı. Uri bu hususta şunları da ilâve etmişti: «Bu enerji bazılarının hoşuna gitmeyecek şeylere de sebep olabilir: Çatal kaşıklar bükülebilir. Bazı esvaler raflardan düşerek sağda solda uçabilir. Isık'lar yanıp sönebilir. Acaip sesler de işitebilirsiniz. Bütün bunlar sizi korkutmasın...»

National Enquirer'in belirttiğine göre denemenin asıl yönetmenliğini Stanford Araştırma Enstitüsünden kuantum fizik uzmanı ve leyzer araştırmaları öncülerinden Dr. Harold Puthoff yapacaktı. Laboratuvar şartları altında yapılan denemeden sonra yayınlanan sonuçlarla birlikte birçok okuyucunun da beklenmedik başarılar elde etmiş olduğu belirtiliyordu. Amerika'nın bir kıyısından diğerine 700'den fazla okuyucu Uri'nin fotoğrafı üzerine çeşitli objeleri koyduktan sonra şaşkıncı şeylerin olduğunu bildirmişlerdi.

Önceden kararlaştırılmış saat olan 10.00'da Uri Meksika'da bulunuyordu. Meksika'dan 1000 mil ötelede de acaip olaylara şahit olunduğu gelen haberler arasındaydı. Kaşık, çatal, anahtar ve metal objelerin her çeşidi bükülmüş ve yerlerinden oynamıştır. Bir çaydanlık ile elektrikli bir cihaz yerlerinden havaya fırlamışlardır. Bitmiş piller yeniden şarjlanmışlardır. Uzun süredir çalışmayan kol saatleri çalışmaya başlamışlardır.

Deneme bittikten sonra kendisinden ilk mektup gelen okuyucu Tekrar'dan Bayan Harold M. Smith olmuştur. «Sol elimde bir kaşık tutuyordum. Büküle büküle top hâline geldi. Resmin üzerine koymuş olduğumuz dört çelik anahtar kıvrılıp-büküldüler.

Wyoming (Michigan)dan yazan Gwen Harris'in heyecanı satırlarından bile anlaşılıyordu: «Sadece elimle okşamak suretiyle iki kaşık ile bir çatalı büküldüm, bir tükenmez kalem de kırdım.» diyordu. Ayrıca bu okuyucu sadece zihinsel gücünü kullanarak bir bıçak bileme makinasını da deforme etmişti.

Ohio'dan gelen bir mektupta 9 kişinin gözleri önünde cereyan eden olaylarda, esya'ların uçtuğu ve makinaların kendi kendilerine çalışmaya başladıkları izlenmişti.

29 yaşındaki Patty Draeger şunları yaşıyordu: «İlk önce Uri'nin fotoğrafının

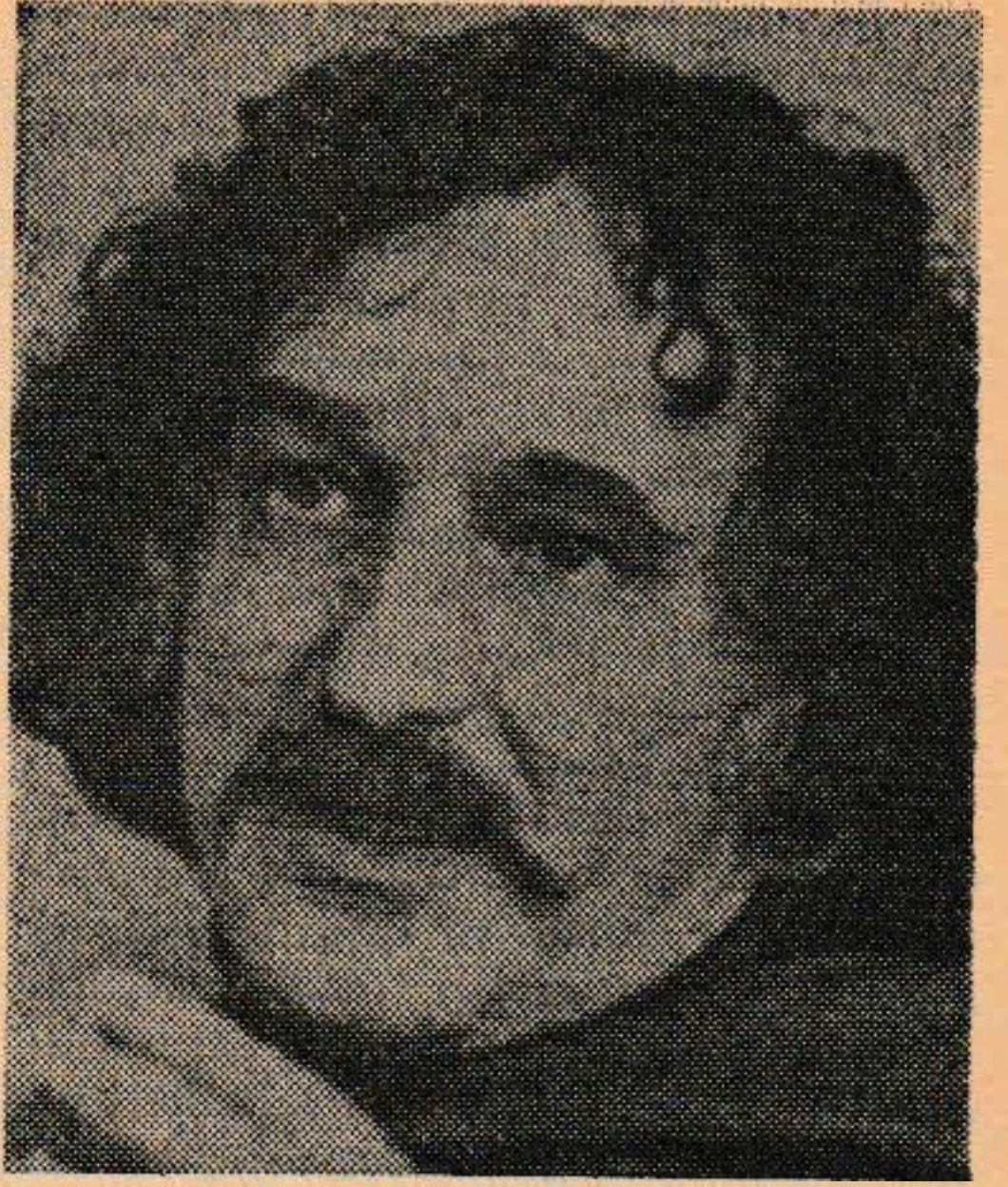
üzerine koyduğumuz objeleri birşey olmadı. Sonra portatif bir dikiş makinası kendiliğinden çalışmaya başladı. Hiç kimsenin bu makinanın yakınında bulunmuyordu. Takriben 50 derece ışıklar yanıp söndü. Bundan sonra kaşıklar ve onları takiben de analıtlar eğilip-bükülmeye başladılar. Aniden bir alüminyum çaydanlık bulunduğu yerden takriben 5 metre kadar havalandı. Dolaptan bazı metal eşyalar yere saçıldı. O zamana kadar bozuk diye kullanmadığımız radyo kendiliğinden çalışmaya başladı.» diye yazıyordu.

İllinois den bir müteahhit olan Fred Albrecht Uri'nin fotoğrafının bulunduğu gazeteyi firijin üzerine koyduğu zaman ne olduğunu yazıyordu mektubunda. «Denemeden sonraki günlerde de evin içinde ecaib şeyler olmaya devam etmişti. Bir zamandan beri kırık olarak bulunan dahili telefon (düafon) tekrar çalışmaya başladı. Yanından her geçişimde sesi daha çok yükseliyordu. Sonra firijden acaip 'klik' sesleri gelmeye başladı.

Rabbi Samuel Press. New York Sinagogu'nda bulunuyordu karısı Phyllis denemeye katıldı saate. «Uri'nin fotoğrafının bulunduğu gazetenin üzerine bıraktığım kaşık üç dakika sonra eğilip-bükülmeye başlamıştı. Başka bir tanesi de 1,5 metre öteye fırladı gitti.» diye yazıyordu. Ertesi gün Bayan Press elektrikli garaj kapısı açıcısını çalıştırmakta güçlük çekmişti. Evden ayrıldıktan sonra, kocasının söylediğine göre «Kapı üç-dört saat içinde 7 defa kendiliğinden açılıp kapandı...»

Maryland'in Passadena kentinden Regine Chapman ve Joanne Paul Uri'nin fotoğrafı üzerine bıraktıkları anahtarın kendiliğinden ortasından ikiye ayrıldığını yazdılar.

Kaliforniya'dan bir elektrik mühendisi Uri'nin deneyinde kullanacağı bitmiş saat pilini bir gün önceden saatçiyeye gidip ölçtürmüştü. Bu şekilde voltajın sıfır olduğunu saptadıktan sonra saatine taktı ve Uri'nin resminin üzerine deneme saatinde bıraktı. Saat çalışmaya başlamıştı. Ertesi gün aynı saatçiyeye aynı pili alıp götürdü ve voltajını ölçtürdü: Voltmetre 1.65 Voltu

Dr. ANDRIJA PUHARICH

gösteriyordu. Saatçının söylediğine göre bu pillerin yenisinin voltajı 1.35 volt idi.

Sözkonusu denemeye Tekrar'dan Rusty Lane ve üç bayan arkadaşı da katılmıştı. Rusty'nin belirttiğine göre, «Bozuk bir saat kendiliğinden çalışmaya başlamış ve arkadaşlarından birinin elinde tutmakta olduğu kaşık ta parmaklarını yakacak kadar ısınmıştı.

Bunlardan başka okuyucuların birçoğu gazeteye gönderdikleri mektuplarda bükülmüş metallere, onarılan tost makinelerinden ve televizyonlardan, eğilip-bükülmüş gümüş eşyadan kendi vücutlarında karıncalanma hislerinden ve yanıp sönen ışıklardan bahsediyorlardı.

Uri, hiç bir şeyle karşılaşmamış okuyucuların şaşırılmamaları ve darılmamaları gerektiğini söylüyordu. «Herkesde olmaya bilir. Öyle olsaydı herkes bir ruhsal jeneratör hâlinde bulunurdu.

Bu denemenin sonuçları çok şaşırtıcı olmuştur. Bir çaydanlık tesadüfen uçamaz. Bunlar son derece kuvvetli pozitif delillerdir.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Buna benzer bir kütle denemesini Psychic News gazetesi 1973 - Aralık'ta yayımlanmıştır. O denemede de bütün İngiltere'de çatalar ve kaşıklar bukmuş ve 800 adet bozuk saat çalışmaya başlamıştı. Gazeteye o zaman 1000'den fazla mektup yağmıştı. O deneyde akıldan hiç çıkmayan olaylardan birisi de bir kadının diş-rinden bir tanesinin 30 derece kadar eğilmiş olmasıydı. Bazılarında da ruhsal güç ters çalışmıştı: Bir bozuk saat çalışmaya başlamış rakat akreple yelkovan ters tarafa doğru donmeye başlamıştı. Kıvrık bir kaşık da doğrulmuştu.

Başka bir seferinde de yine 'Enquirer' Gazetesi İngiliz gazetelerinden 'Revelation'ın denetimi altında bir telepati denemesi yapılmıştı. Bu defa Uri Geller telepatik mesajlar göndermek üzere bir balon içinde New Jersey'in üzerinde havalanmıştı. Denemeden sonra gelen 4000 cevaptan 308 adet okuyucunun Uri'nin daha önceden kararlaştırmış olduğu '59' rakamını almış oldukları, 800 okuyucunun Uri'nin telepatik olarak göndermiş olduğu 'ağaç' imajını almış oldukları, 450 kadının Uri'nin çizdiği 'araba' imajını görmüş oldukları ayrıca denemeye katılanların hemen hemen yarısının bozuk saatlerinin tamir edilmiş olduğu anlaşılıyordu. Bu denemeye İngiltere'den 1,123 okuyucu katılmıştı. Bunlardan 53 tanesi yukarıda verilen rakamı, 119 tanesi 'ağaç', sekiz tanesi 'araba' imajını almışlardı. Saat yada herhangi bir cihazı tamir olunan okuyucuların sayısı da toplam olarak 280'i buluyordu.

Alınan bu sonuçlardan en çok şaşırان araştırmacılardan birisi de Londra'daki Kings Koleji Matematik Bölümü profesörlerinden John Taylor olmuştu. «Uri'den bu kadar mil uzakta bulunan İngiltere'deki bu insanların O'nun gönderdiği mesajları alabilmiş olması çok acıip.» demiştir.

Bu tür kütle denemelerine kadın dergileri de katılmıştır. Geçtiğimiz yıl içinde 'Women's Own' dergisi oldukça zor bir derleme teklif etmişti okuyucularına: Okuyuculardan yine belirli bir saatte bozuk masa saati, kol saati ve elektrikli cihazlara konsantre olmaları ve bunların bozuk-

luklarının giderilmesini arzu etmeleri istenmişti. Denemeden sonra 2000 mektup ve bu kadar telefon çağrısı alınmıştı. Bozuk saatlerin çalışmaya başladığı, yanmakta olan elektrik ampullerinin göz kırptıkları, çatalların eğilip-bukmuşuğu hatta levite elaugu, bozuk tost makinelerinin, saç kurutucuların ve bozuk radyoların çalışmaya başlamaları anlaşılmıştır. Okuyucular genellikle tekrarlan çalışmaya başlayan bozuk eşyalarının memnundular ama memnun olmayanlar da yok değildir. Örneğin bir okuyucu, oğlunun gözlugunun camlarının hiç kimse eini sürmediği halde yerlerinin çıkarak yere düştüklerini yazıyordu.

Uri Geller'le ilgili olarak ortaya çıkan bütün bu tezahürat güngeçtikçe daha fazla sayıda bilim adamının değişik tecrübelerine girmeleri konusunda adeta tahrik etmektedir. Örneğin, bu denemelerden sonra astronom Dr. Peter Cadogan, Uri Geller'den uzaya gönderilecek bir uydu içine konacak bir metal kaşığı (uydu ayın arka tarafında bulunduğu sırada) bukmesini istemektedir. Bu araştırmacıya göre ancak böyle bir denemede başarılı olduktan sonra Uri'nin gerçekten bazı acıip güçlere sahip olduğuna inanılabilir. (?) Astronomin düşüncesini yayınlayan gazetenin belirttiğine göre böyle bir deneme TV'den de izlenebilecektir. (Psychic News'dan)

Uri Geller'i ruhsal araştırma alanına sokmuş bulunan Dr. Andrija Puharich izlenmiş olduğu bir önceden bilme vak'asından dolayı paranormal'in gerçekliğine olan inancını bir kere daha belirtmiştir.

Parapsikoloji'nin en parlak zihinlerinden birisi olarak bilinen Dr. Puharich sözkonusu açıklamasını Amerika'nın 'Psychic' dergisine yapmıştır. Kendisiyle yapılmış bulunan 7 sayfalık mülakatta 25 yıl önce dünyanın o zamanlar tanınmış medyomlarından Eileen Garrett'in (kendilğinden) bir telefon konuşmasını 2 dakika öncesinden nasıl bildiğini en ilginç örnekler arasında anlatmıştır. Sözkonusu medyom bu tahmininde bulunurken, ters şartlar altında, bir Faraday kafesi içinde bulunuyordu. Bu şekilde bütün fiziksel vibrasyonlardan

izole edilmiş oluyordu. Bu durumdayken medyom aniden Puharich'e «Arkadaşınız sizi aramaktadır. Adı Mr. Wallace'dır.» demişti. Puharich «Hangi Wallace?» diye sorduğunda, «Henry Wallace.» diye cevap vermişti. Tam bu sırada telefon çaldı, Puharich'in sekreteri denemeyi keserek acele (Puharich'in) çağırıldığını bildirdi. «Evet telefondaki başkan yardımcısı Henry A. Wallace idi ve Maine Eyaleti'nden geçerken benimle görüşeceğini bildiriyordu.»

«Bu spontan (kendiliğinden) DDI ve benzeri vak'alar süjeyi ne kadar ortamdan yalıtırsak, yine de tezahür etmeye devam etti. Ve bütün bunlar iknâ edici görünüyordu.» diyen Puharich mesleğinin ilk yıllarından itibaren Eileen, Arigo gibi dünyanın tanınmış medyomlarıyla denemeler sürdürmüş, halen de Uri Geller ile çalışmaktadır.

Uri Geller'in ruhsal yeteneklerini incelemeye başladığı ilk zamanlarda olaylara sebep olan gücün Uri'nin de ötesinde olduğunu anlamış ve çalışmalarını bu arka plandaki etkinin ortaya çıkarılmasına yöneltmiştir.

Denemelerden birisinde Uri kilitli tahta bir kutu içinde bulunan bir Parker kalem demateryalize etmiştir. Tel Aviv dışında buldukları bir sırada Puharich'in belirttiğine göre bir UFO gördüler. «...disk biçimli metal bir obje. Üst kısmından mavimsi bir ışık çakıyordu.» Bu UFO'ya Uri, Puharich'in kendisini belirli bir mesafede beklemesini söyleyerek içine girmiştir. Bu sırada 150 m. kadar uzaktan Dr. Puharich olayı olduğu gibi filme alıyordu. O sırada Uri'nin geri döneceğini hiç tahmin etmemiş fakat elinde böyle bir olayın filmi bulunduğundan dolayı memnundu. 10 dakika sonra Uri elinde birşeyle UFO'nun içinden çıktı. «Elindeki benim içinde kalem bulunan kutumdu. Üzerindeki işaretlerden tanıdım.» diyordu Puharich.

Dr. Puharich olup bitenlerden gayet memnun, «Artık benim de elimde bir UFO filmi var. Hemde senin içine girişini de çekmiş bulunuyorum. İki gün önce kabulmuş ve şimdi elimde bulunan birşeyin

fizikî deliline de sahip bulunuyorum.» demişti ama nasıl olduysa orada buldukları bir iki dakika içinde Puharich'in çektiği film (kutusuyla birlikte) demateryalize olup, gitmişti. Puharich kendisine «nanmayacak bilim adamı arkadaşlarına ne delil gösterecekti? Bununla birlikte Puharich buna benzer başka UFO gözlemlerinde de bulunmuştu. O bakımdan kendisinin bu ve ruhsal konulardaki kanaati müspet bulunuyordu. Puharich'e göre öntümüzdeki 50 yıl içinde ruhsal yeteneklerle ilgili büyük aşamalar yapılacaktır.

'Psychic' dergisinde kendisiyle yapılan mü'âkatta bir soruya verdiği cevapta insanın ruhsal yeteneklerinin iyi amaçlar için olduğu kadar (atom bombası gibi) kötü/şeytani amaçlar içinde kullanılacağı konusunda olduğunu ifade etmiştir. Fakat ikinci ihtimâlin daha zayıf olduğunu, şimdiye kadar böyle yeteneklere sahip olupta kötü amaçlarda kullanılan bir kimseye rastlamadığını belirtmiştir. Bunun örnekleri varsa bile, bunun bilgisizlikten dolayı yapılmış olabileceğini ve eğitimle doğru yola kanalize edilebileceğini söylemiştir.

Dr. Puharich'in hipotezine göre demateryalizasyon ve remateryalizasyon paranormal fenomenin de arkasında olan bir konudur. «Kendi öğrencilerim arasındaki şifacı medyomların kanseri tedavi ettiklerini, tümörleri giderdiklerini gördüm. Ve daha başka bir sürü acı olay. Zannedersen, tabiatta bulunan başka bir kanunu ortaya çıkarma yolunda bulunuyoruz.» demektedir. Geller'in diğer medyomlardan farkı nedir? Her medyomun değişik özellikleri bulunduğunu, denemelere değişik tarzda adapte olduklarını belirten Puharich, Uri'nin en belirgin özelliklerinden birinin de ilim adamlarının arzularına göre her zaman istenilen deneyi tekrar edemesidir. Puharich'in belirttiğine göre Uri halka daha çok tanıtılmalıdır. O zaman samimiyeti daha iyi anlaşılacaktır. Uri'nin TV gösterilerine de deyinen Puharich onların spontan olaylar dizisinden olduğunu ifade etmiştir. (Psychic News)

Mehmet Sancar

Tesadüf

— Bilgisizliğin Cankurtaranı —

Raslantı, rasgelme de diyeceğiniz tesadüf anlayışımızda, düzenlilik değil, keyfilik vardır. Bu oluşun, bu fiilin, hiç bir maksat, hiç bir hesap kitapla ilgisi yoktur.

Şimdi bir elektronik aygıt düşünelim, Sibernetiğin geliştirdiği büyük bir elektronik beyin olsun bu. Önceden geniş bir biçimde programlanmış ve her isteğimize cevap verebilen kapasitede bir beyindir, bu insan ürünü olan âlet. Elimizde mevcut ne kadar döküman varsa, bu yapay beyine verdik, diyelim. Her yönüyle düşünürsek bu cihazımızı, aslında büyük, yetenekli, fakat sınırlı bir seçiciden öte bir şey değildir. Plânlayabildiğimiz, programlayabildiğimiz kadar iyi, mükemmel, yeteneklidir ama, sınırsız dek değildir bu özellikleri...

Bir insan beyninin, insanına göre kapasitesi, bilgisi vardır. Sorduğumuz sorulara bu beyin de kapasitesi oranında cevaplar verebilir...

Bir insan beyniyle bir büyük elektronik beyin arasındaki fark şu olmalıdır: Yeryüzündeki beyinlerin taşıdıklarını toplasak, tasnife tutsak; birbirine benzeyenlerini atıp, benzemeyenlerini bir araya getirsek; herhalde ancak bu bir araya getirebildiklerimiz kadar kapasiteli bir yapay beyin oluşturabiliriz. Ki, bu kadar kapasiteli bir yapay beyin yapabildik mi, bilemiyorum. Kanımca da yapabileceğimizi sanmıyorum. Örneğin böyle bir beyine bir ruhsal olayın açıklamasını sorsak, alacağımız cevap, bir Spiritüalisteye göre saçma olacaktır. Zira bu beyine Spiritüel bilgilerin tamamı verilememiştir ki, inandırıcı bir cevap alınabilsin... Bunun gibi eksik, yanlış daha nice hususların düşünülebil-

mesi, bir büyük elektronik beynin, bütün insan beyinlerinin bileşkesi, (muhasalası) olmadığımızı kanıtlamaya yeter sanırım...

Böyle bir büyük suni beyine bir şey sorsak, alacağımız cevaba tesadüfî bir yanıt diyemeyeceğiz. Çünkü maksatlı olarak hazırlanmış ve vereceği cevaplar da bir maksatlılığa uygun olarak düzenli alınacaktır. Keyfilik düşünülmemeyecektir.

Sonuç olarak bir insan yapısı olan bir elektronik beyin, olabildiği kadar mükemmel bir seçicidir ancak. Önceden yaptığımız hazırlıklara göre bize, uygun olan cevapları seçip bulabilen, mükemmel bir cihazdır, o kadar... Bilinçli ve idrakli olduğunu hiç bir zaman söyleyemeyiz...

Gerek astronomi ve gerekse ruhsal kaynaklı bilgilerimizden öğreniyor ve biliyoruz ki, evrende büyük bir düzenlilik vardır. Maksatlılığın varlığını da dünyada ruhsal tekâmül için bulunduğumuzdan anlıyoruz. Aklımızın almıyacağı büyüklükte, havsalamıza hiç bir zaman sığdıramıyacağımız cesametteki hiyerarşik düzen içinde yaşadığımızı, idrak edemesek de, biliyoruz...

Böylesine bir bilgiye sahipken, insan yapısı bir elektronik beyin için keyfilik düşünemeyizken, düzenli bir evrende oluşan diğer olaylarımız için nasıl rasgelelik düşünebiliriz?

Bize göre bir rasgelelik varsa, bu var oluş, bizim evrene uzanamayan cehaletimizle sonucunda vardır. Olayın bize uzanan ucundaki rasgelelik, olayın maksatlı diğer ucunda yoktur. Çünkü bütün olaylarımızın düzenleyicileri biz değiliz. İdraksizliğimiz, şursuzluğumuz buna engeldir...

Bir büyük elektronik beyine verebildi-

ğimiz doneler, o elektronik beyinin kapasitesini oluşturur.

Bizim de yeryüzünde mevcut kuralları bilebildiğimiz kadar kapasitemizden söz edilebilir. Düne göre bugün bilinen doğa yasaları daha çoktur. Bu çokluk, bütün doğa yasalarını bildiğimiz anlamına gelmez. Çünkü gibi dondurup; bu unanlar, bulunacaklar bu kadardır da, diyemeyiz...

Yeryüzünde bilebildiğimiz yasalarla oluşturduğumuz bir elektronik beyin, bize verdiği cevaplarla keyiflilik taşımazken, çok büyük bir elektronik sistem diyebileceğimiz evren zekâsı için nasıl keyiflilik düşünebiliriz?

Doğadaki canlıları düşünelim. Hepsin'in otomatik yaşantılarında bile gizli maksatlılık, gören göz, duyabilen his için algı için belirlidir. Kozaliteye bağlılık, hepsinin yaşantısında görülür. Tabiat kanunlarının hâkimiyeti hepsinde asıldır. Bu asıl olan yaşantılar arasında bize tesadüf gibi gelenler elbet bulunacaktır. Bulunma nedeni, tesadüfün var olmasından değil, bize bunu çözdürecek bilginin bizde bulunmamasındandır.

Örneğin hayvanlar âleminden alacağımız, yaşanmış olaylarda, otomatik yaşayan bu hayvanların akıl almaz akıllıca (!) davranışlarına da «tesadüf» deyip geçemeyiz. Bir hayvanın saldırısına uğramış veya bir kaza geçirmiş, ölmek üzere olan ana kedi, oradan geçmekte bulunan kadının yanına ısrarla sokulur. Durmadan miyavlar, bir şeyler demek ister... Öylesine davranışlar içerisindedir ki, kadının ilgisini çekmekte gecikmez. O gider, kadın gider... Güvence altına aldığı bir yerde, bir kaç kedi yavrusunu kadına gösterir. Henüz doğmuş, bakıma muhtaç bu yavru'ları, sanki kadına emanet etmiş ve işi bitmiş gibi, biraz sonra ölüverir. Kadın, ölen kedinin yara-bere içinde olduğunu ve ölmek üzere bulunduğunu, kedinin yavrularını kendis'ne emanet ettiğinden sonra anlar. Ve, bu anasız kalmış kedi yavrularına bakar, büyütür...

Böyle binlerce olaydan söz edebiliriz...

Şimdi bunlara nasıl tesadüf diyebiliriz?!..

Bu kabil olaylardaki gizli maksadın

ne olduğunu açık ve seçik bilemesek de, bir gizli maksadın mevcudiyetini mecburen kabullenmek zorundayız. Çünkü, bu olaylarda keyifliliğin bulunmadığı açıktır. Rasgelelik yoktur...

Ama, bir ceylanı yakalayıp karnını doyuran aslanın davranışında, kendi açlığını giderme yönünden keyiflilik yoksa da, yakalanan, yani seçilen ceylanın yönünden bir keyiflilik var gibi gözükmektedir. Bu ceylan oluncaya kadar, bir başka ceylan olamaz mıydı, bu açlık giderecek olan ceylan? Tesadüfe inananlar için olabilirdi. Çünkü onlar için bunun izahı yoktur. Bu yüzden bu veya diğer ceylan olabilirdi onlar için... Fakat bir Spiritüalist gözüyle görülürse olay, ceylanın seçilmesi yönünden de bir maksatlılık gizler. Yönetici Yüksek Ruhsal Mekanizma, ölmesi gereken o ceylanı, açlık duyan aslanın açlık maksadına uygun olarak, o anda oradan geçirmeyi sağlamıştır...

Bilhassa bugünün insanlığını düşünelim: Çoğunluk, asıl ruhsal varlığından habersiz yaşamaktadır. Yani, sadece maddesel bedenini asıl sanmakta; asıl olan ruhsal varlığının ne olduğunu dahi bilmemektedir. Hattâ ruhsal varlığını, «ruh yoktur» gibi bir hezeyanla inkâr dahi etmektedir! Onun için, onlar gibiler için, ruh beyinin bir fonksiyonudur. Nedir bu fonksiyon, onu da bilemezler ya!..

Kendinden, yani ruhsal yanından habersiz, bu konuda tamamen bilgisiz insanların gözünde tesadüf dışında olanlar pek azdır. Kalın çizgilerle belirlenenler dışındakilerin tümü, bu çoğunluk için ancak tesadüftür. Hele ruhsal olayların maksatlılığını onlara kabul ettirebilmek büsbütün imkânsızdır.

Örneğin ruhsal tekâmülü, reenkarnasyonu, ölümsüzlüğü, kaderi, i'âhi adaleti, ruhsal duyarlılıkları, bunları açıklayan bilgilerden nasip'lerini almamış bulunanlara, tesadüf dışında olaylar olarak anlatmak nasıl mümkün olur?

Çocuğunu pazara göndermistiler. Pazar yeri yakındı. Eve bes-on dakikalık bir yerdeydi. Anneyle baba çocuklarını merak

● Lütfen sayfayı çeviriniz

utmeğe başlamışlardı. Çünkü tam iki saat olmuş, çocuk hâlâ eve dönmemişti. Annenin aşırı merakı üzerine baba da telaşlanmış ve hemen pazar yolunu tutmuştu. Pazar yeri büyüktü. Uç yol ağzına gelince durdu. Birinci yoldan gelmişti. Sağında ve solundaki iki yoldan hangisine gireceğini, daha buraya gelmeden önce ona (kendi kendine içinden sorduğu zaman), içinden bir ses «sağa» demişti! Fakat çocuğun daha çok sol yanda olması gerekirdi. Çünkü alış-veriş ettiği yerler soldaydı. O, içinden gelen bu sözü itibar etmeyip sola gitti. Biraz yürüdü. İçi rahat etmedi. Geri döndü. Sağa doğru ilerledi. Çok gidemedi. Bu tarafta olmamalı, düşüncesiyle, yine sola yöneldi. Çok gidemedi, İçinden gelen sesi hatırladı. Rahatsız oldu. Tekrar döndü. Sağa doğru, önceki gidişinden biraz daha fazla yürüdü ki, çocuğu, bir manavın önünde dinleniyordu. Aldıkları şeyler o kadar çok olmuştu ki, yalnız taşıyamayıp, yardım bekler gibi dinlemeğe başlamıştı...

Günlük hayatımızda benzeri olayları hemen hemen hepimiz yaşarız, yaşamışızdır da...

Bu misaldeki tesadüfü düşünelim: Çocuk, umduğundan çok şey aldı. Aldıklarının çokluğu ve ağırlığı, onu düşündürmeğe başladı... Nihayet tahammül edemeyip bir yerde dinlenmeğe başladı. Pek bilinçli olmasa da, bir yardımcıının gelmesini düşünüyor, hattâ istiyordu... Bu düşünce ve istek tesirlerini anne, baba almışlardı. Fakat onlar da bunun şuurunda değildiler. Ancak bunu zaman dile getirebildi: Çocuğun, pazara gideli iki saat geçtiğini hatırladılar. Mutlak süre bir veya bir buçuk saattir. İki saatlik sürenin anneye, babaya hatırlatılması, merakın, telaşın uyanmasına yetti. Yani, çocuğun şuursuzca düşündüğü, talep ettiği yardım fikri, çağrısı, böylece anneye, babaya ulaşmış oldu. İçindeki ses de babaya yardımcı olmak istediği halde, aklının gerektirdiği yönü tercih etmesine rağmen, sonunda o ses haklı çıktı!.. Ve, tesadüf gibi görünen bu olay, aslında bir ruhsal mekanizmanın şuursuz varlıklar için çalıştırılmasıydı...

Tesadüfün var olduğu yerde bilgi yok

demektir. Yahut bu sözü söyle de diyebiliriz: Bizdeki tesadüf anlayışının azalması veya tamamen yok olması için, bizde, yeterli bir bilgi birikiminin ve idrakinin olması gerekir.

Biz, tesadüf yok, maksatlılık var, demekle tesadüfler elbet yok olmayacaktır. Hattâ bu sözü söyleyen bizler için de geçerlidir bu söz... Çünkü maddenin malûliyetleriyle çok gerilerdeyiz. Çok aşağılardayız. Ruhun tekâmül ederek, belirli bir seviye kazanmadan da her olayı çözümleyip, tesadüf anlayışımız dışına çıkartamayız. Bir yerde, tesadüf anlayışı, can kurtarandır. Çünkü her olayın tarafımızdan izahı, anlaşılması, her zaman mümkün olamaz. Başka izah tarzı bulamayınca, en çıkar yol «tesadüf» demek olur!..

Meseleyi, bir başka açıdan şöyle düşünelim:

Yirminci yüzyılın sonlarına doğru hızla ilerliyoruz. Dünün insanı, örneğin bizden bir önceki yaşayanlar, bir ortalama ömür içinde bir veya en çok iki keşif, iki buluş görebildikleri, yaşabildikleri halde; son seksen yıllık çağı yaşayan, yaşamakta olanların gördükleri keşifleri, buluşları, geçmiştekilerle kıyaslarsak, bu çağın insanların yaşam süreleri pek uzun sayılabilir. Bu demektir ki, dünyanın insanının tesadüf sayılarına göre, bugünün insanının tesadüf sayıları oldukça azalmıştır.

Tesadüfün sayısal değeri, insanın bilgileriyle, ikrakiyle orantılıdır. Bu orantı, tersine bir durum arzeder. Bilgi, idrak arttıkça, tesadüf olanların sayıları azalır. Fakat, ruhun tekâmülüyle bu değer yargıları, sayısal yönden azalırken, değer yönünden de bir azalma gösterir. Tıpkı şimdi bizim anlatmakta olduğumuz ruhsal bilgiler muvacehesinde, ne kadar tesadüfe sığınır cehaletimiz sürse de, tesadüfün, eski yargı değerini yitirdiği gibi. Bizim bildiğimiz, tesadüfün olmadığı; bunu, bizim cehaletimizin var ettiğidir ancak... Halbuki idraki gelişmiş, şuru açılmış bir varlık için bu bilmek, bizim bilmek fiilimizden çok yüksek bir bilme halidir. Yani, sadece bilmek değildir...

İnsan, evrene açılabilirdiği ölçüde tesa-

düfleri yenip, asıl nedenlerinin maksatlarına ulaşacaktır. Ne var ki, bu evrene açılma hali, tek yönlü olmamalıdır. Teknolojik yönden evrene açılırken, ruhen de bunu başarmamız şarttır.

Anlaşıyor ki, tesadüf, sadece insan olma acimizden vardır. Maddeyle ruhun karışımı olan insan olma halimiz, bir çok kısıntıları da birlikte getirir. Tabii bu kısıntıların asıl nedeni, yine eksikliklerimiz, yine acimizdir...

İslâmî çevrelerde şöyle bir söz vardır: «Biz ilmi, isteyen herkese veririz. Zenginliğiye, dilediğimize...». Bu söz dindarca, Tanrının sözüdür. Tanrıya atfedilen bu sözde keyiflilik, yani rasgelelik yok mudur? İslâmî çevreye sorarsanız, vereceği cevap sizi doyurmaz. «Zenginlik tesadüftür.» deyip çıkarsınız. Halbuki bu takdir işinde, keyiflilik değil, ruhsal tekâmülün bir ihtiyaç hali mevcuttur... Ama, bu ihtiyaç halinin bilinmemesi, bu bilginin yoksun oluş, zenginliğin nedenini, hem de Tanrı adına keyifleştirmiş oluyor!..

Bu hayatını zengin olarak yaşaması gerekiyorsa kişinin, bu zengin olması işi, kendi çabasıyla başarıya kolay ulaşır. Keyiflilik Tanrıda değil; ruhsal ihtiyacının gereği, yine kulun kendisindedir...

Belki içinizden diyeceksiniz ki, tesadüf olsa ne olur, olmasa ne olur? Bizim için farkedenden nedir?

Bizim için farkedecek olan şudur:

Evrende, dolayısıyla dünyamızda da tesadüfün olmadığını bilirsek, karşılaştığımız her olayı, bir rasgeleci düşünce içinde değil; her ne kadar maksadını, nedenini kavramasak da, bizden do'ayı olduğunu düşünür... Ve, bu düşüncemizde samimi olabildiğimiz kadar da hafifler, rahatlarız. Biliriz ki, tesadüf yoktur. Düzenli, maksatlı oluşlar, fiiller zinciri vardır. Bu zincirin halkalarını oluşturanlar da bizim malzemelerimizdir. Bu materyeller, hem düşünce ve hem de davranışlarımızdan oluşur...

Diyeelim ki, umu'madık bir fetâketle karşılaştık. Bize rasge'len bu tesadüfün kaynağında yine biz varız. Bu var oluş, belki bu hayatımızla, belki de önceki ha-

yatlarımızla ilgili olabilir... Ama, önemli ve gerçek olan husus, karşılaşılan olayın, bizden do'ayı olmasıdır... Bunun böyle bilinmesidir...

Yolda giderken, bir araç, yaya yoluna çıkıp, bize çarpıyor. Korkunç bir kaza geçirip, sakat kalıyoruz, diyeelim.

Bu kaza, bu tesadüf, bu sakat kalış; görüldüğü gibi, eksik ve yanlış bilgilerimiz muvacehesinde büyük bir haksızlıktır. Çünkü, yaya yolumuzda giderken, gelip, bu olayda hiç bir günahı olmayan bizi bulmuştur!..

Aslında bizim, geriye ka'an yaşamımızı, sakat olarak sürdürmemiz, ruhsal tekâmülümüzün gereği için şarttır. Bizim, ruhen onayımız da alınmıştır... Bedenli yaşamımızın dar şuuru bunu bilemez. Bundan dolayı da biz bundan habersiz durumda gözükürüz. Ancak olay başımıza gelince haber verilmiş olur; ama, böyle bir bilgimiz olmadığından yerinir, yakınırsınız; buna tesadüf diyerekten!.. Bu tesadüf bizi niye buldu diyerekten!..

Ailenin pek çok çocuğu vardır: Ya hepsi kız, ya da hepsi erkektir. Çoğu kez dinleriz: «Allah, bir kız veya bir oğlan nasip etmedi...» gibi hayıflanmaları... Bu Tanrısal tesadüf müdür? Yoksa bireysel maksatlılık mıdır?

Ruhsal tekâmülü bilen bir kişi, reen-karnasyon fiilinin nasıl olduğunu; bu yasanın nasıl çalıştığını da bilirse, buna hayıflanmaz. Bilir ki, örneğin beş kızı hayut altı oğlanı kendisi istemiş daha doğrusu eşyle birlikte istemişlerdir. Hayıflanmaları boşunadır...

Bunlara benzer örneklerimizi çoğaltabiliriz...

Sorum, örnekleri çoğaltmakta değil; bizimle, sıkı sıkıya ilgili, maksatlı düzenlemelerin bulunduğunu bilmektir.

Aklımızı, mantığımızı, irademizi, vicdanımızı ne kadar başarılı kullanabilirsek kullanalım; yukarıdaki bilgilerden yoksunsak, bize çözüm getirmez... Tesadüflerimiz hep, düşünüm halinde kalır... İstirap, üzüntü olur...

Dogmatik imanımızın bilinçli imana dönüşmesi, hep buna bağlıdır...

Cisimlerle İnsanlar

Arasındaki Uyum

New York, N. Y. — Columbia Üniversitesi'nde yapılan bir toplantıda, California'daki Stanford Araştırma Enstitüsü'nden iki fizikçi, medyum Uri Geller'le yapılan şarşırtıcı denemeler hakkında bilgi verdiler. Sözkonusu deneylerde Uri Geller ile çalışan Dr. H. E. Puthoff ve Russell Targ her türlü ihtimâli hesaba katarak çok sıkı laboratuvar şartları altında medyumun ruhsal yeteneklerini belirlemeye gayret etmişlerdir. Değişik cins ve biçimdeki metal objelerle yapılan testlerde hemen hemen daima tam puan almıştır. Geller, bir zile irtibatlı hassas bir laboratuvar terazisine de etki edebilecek tesirleri kendisinden çıkartabiliyordu. Dikkatli bir şekilde filme alınan bu deneylerden birinde de sadece ellerini üzerinde dolaştırmak suretiyle magnetometreye etki edebilmiştir. Filme alınan deneylerde keza U. Geller'in zihin gücüyle madenleri eğilme - bükmesi de ele alınmıştır. Geller'in metalleri bu şekilde nasıl etkilevebildiği hususunda henüz bir anlayışa varamamış olan ilim adamları denemelerin daha bir süre sürdürülmesi kanısında olduklarını belirtmişlerdir. Fizikçiler açıklamalarının bir yerinde toplantıda şunları söylemişlerdir: «Bu-

nun gibi bazı sùjelerde bilimsel bir açıklamasını yapamayacağımız bir takım yetenekler saptadık. Araştırmaların bu kesiminde şimdilik söyleyebileceğimiz: daha ileri araştırmalar kesinlikle yapılmalıdır. Bizim çalışmalarımız bu işin sadece hazırlık etüdleri olabilir.»

CİSİMLERLE İNSANLAR ARASINDAKİ UYUM

Santa Clara, Calif. — «Duyular Dışı İdraklerimize ister inanın, ister inanmayın, gerçek şudur ki: insanın bilinen 5 duyusundan başka duyuları da vardır. «Stanford Araştırma Enstitüsü'nden matematik, kimya ve beyin araştırmaları uzmanı Brendan O'Regan böyle söylemektedir. Bununla birlikte ilim adamının tahminine göre Duyular Dışı İdraklerimiz bilimsel delilleri önümüzdeki 3-4 yıl içinde saptanabilecektir. Bunun için psikolog, klinyager, biyolog ve fizikçilerin elele vererek konuya yaklaşmalarının faydalı olacağı görüşündedir. «Ruhsal fenomenle ilgili çok yeni keşiflerin eşliğine gelmiş bulunmaktavız. Örneğin O'Regan, Duyular Dışı İdraklerimiz ile jeomanyetik alanların, aines lekelerinin ve elektiksel alanların (birbirleriyle) ilgili olduğunu kanısında bulunduğunu ifade etmiş-

tir. Jeomanyetik yoğunluğun yüksek olduğu devrelerde akıl hastanelerine (diğer zamanlara oranla) daha fazla hastanın sevk edilmiş olduğunun bir araştırmada saptandığını belirtmiştir. Güneş lekelerinin olduğu zamanlarda da sùjelerin trafik «dur ışıklarına» (diğer zamanlara oranla) daha yavaş tepki gösterdikleri saptanmıştır. Objelerle insanlar arasında uygun ahenkli rezonansın olabileceğini belirten O'Regan, «birbirinden farklı iki saati yan yana bir yere asacak olsanız, kısa bir süre sonra tik taklarının birbirine uymaya başlayacağını görürsünüz. «Hatta birbiriyle çok iyi arkadaş olan iki kadının âdetleriyle ilgili periyot da bir süre sonra birbirine uyuyor.» demiştir. O'Regan bir Hintli müzisyenin parmak uçlarının bir konserden önceki ve sonraki Kirlian fotoğraflarını göstererek. Bu resimlerde, konserden öncekilerde kırmızı, konserden sonrakilerde mavi ışık çıkıyordu parmak uçlarından. O'Regan'ın yorumuna göre kırmızı renk, düşük heyecansal durumu mavi ise daha sıhhatli bir hâlin belirtileri oluyordu.

DOKTORUN GERÇEKLEŞEN RÜYASI

Alameda, Calif. — Burada bir jet uçağının bir apartmana çarpmasından 6 ay önce Alameda Hastanesi Başhekimisi rüyasında olavı avnen görmüştü. Harold Michael bu rüyasını ciddiye alarak, böyle bir olay karşısında elindeki personelle nasıl bir kurtarma çalışması yapacağınıın tatbikatını yapmıştı. Sözkonusu

kaza gerçekleştiği zaman, (ki 10 ölü, 41 yaralı vardı) hastane hazır vaziyette bulunuyordu. «Çalışma ve hazırlıklarımızı 100 yaralıya göre ayarlamıştık. 6 ameliyat ekibi her an göreve hazır bekliyordu.» demiştir Michaels. Kazanın olduğu Çarşambadan önceki Pazartesi günü bütün personelin katıldığı bir toplantı yapılmıştı. Kazayla ilgili soruları cevaplandıran hastane doktorlarından Dr. Leonard V. Charvet, «Hayret edilecek şeydi, bütün telefonlar aniden çalışmaya başlamıştı ve herkes ne yapacağını biliyordu ve dosdoğru görev yerlerine yetiştiler. Kazazedeler hastaneye getirildiğinden herşey yerli yerinde hazırды.

HEYECANLANAN BİTKİLER

Moskova, S.S.C.B. — Socialist Industry Gazetesi'nde yayınlanan bir rapora göre, Sovyet bilim adamlarının, insanlarda bulunan sevinç, üzüntü, korku gibi heyecanların bitkilere de geçebildiği belirtilmiştir. Psikolog V. M. Pushkin raporunda, «Yaptığımız denemelerde değişik heyecan hallerini bitkilere yansıtmada hipnotik süjeleri kullandık.» demektedir. Hipnoz hâlinde uyumakta olan bir süjeye hoş ve hoş olmayan şeyler söylendiğinde bitkilerde de sevinç ve üzüntü ifadeleri olabilecek haller saptanmıştır. Hassas cihazlarla irtibatlı bitkinin bir yaprağına dokunmakta olan hipnoz hâlindeki süjenin bütün heyecansal halleri o bitkiye geçiyordu. «Süje tebessüm ettiği zaman,» diyordu Pushkin, «bitki taç yapraklarını açıyor fakat süjeye soğuk oldu-

Heyecanlanan Bitkiler

ğu ve üşüdüğü telkininde bulunulduğu zaman, bitki de âdetâ kırağı altında kalmış gibi ürperiyordu.» Bütün bunlara rağmen Pushkin bunun yeni bir keşif olarak ilân edilmesinin daha erken olduğunu ancak «hipotez» kelimesinin kullanılabilceğini satırlarına ilâve etmiştir.

LSD KORKUSU

Ann Arbor, Mich. — Michigan Üniversitesi'ndeki gözlemciler göre halüsinojenik ilâç kullanımı süratle azalmaktadır. Burada 'Drug-Help' isimli servisin görevlilerinden birisinin yaptığı açıklamaya göre, bunun sebebi biraz da LSD gibi uyuşturucuların fiziksel tahribatına karşı gitgide yayılmaya başlayan korkudur. «Bununla birlikte insanlar şimdi başka birşeye dadanmış bulunuyor: ipnoz, yoga, makrobiyotik beslenme... ilâç almaksızın ulaşılabilen daha başka şuur halleri de bulunmaktadır. Şimdi servisimize başvuranların %20'sini bunlar oluşturmaktadır.

MÜSBET DÜŞÜNCENİN KAZANCI

Detroit, Mitch. — 14 yıldan beri olumlu düşünce metodunu kullanarak birçok şeyleri sadece bu yolla elde etmiş olduğu eşyalar arasında 50.000 dolarlık bir ev, bir Avrupa uçak bileti bulunmaktadır. Söz konusu evhanımı bunları: (1) tahayyül etmek, (2) bunlardan ve metodundan kimseye bahsetmeyerek elde

edebilmiş olduğunu açıklamalarına ilâve etmiştir. Bayan Hadsell bu metodu nereden öğrendiği hususunda sorulan bir soruyu «Norman Vincent Pale'nin The Power of Positive Thinking isimli kitabından.» diye yanıtlamıştır.

MEDİTASYON

Sacramento, Calif. — Dennis Opatryn, San Francisco Examiner and Chronicle'de yayınlanan makalesinde belirttiğine göre California meclisi üyelerinin çoğu meditasyon yapmaktadır. 50 kişilik mecliste, Roman Katolik Rahip, Chaplain Leo McAllister, avukat Jim Reed meditasyon uygulaması yapan pek çok üyeden sadece ikisidir. Hemen hemen hepsi sonunda hayattan daha fazla yarar sağlamaya başladıklarını belirten üyeler iş verimlerinin de artmış olduğunu sözlerine ilâve etmişlerdir. Reed, «Mahkemeye gittiğim zaman, almış olduğum dâvâları eskisine nazaran çok daha kolay hatırlıyorum.» demiştir. Peder McAllister ise, 7,5 kilo vermiş olduğunu ve sigarayı da bıraktığını açıklamalarına eklemiştir. Hpatryn de meditasyon metodunu uygulamaktadır.

ÖLÜMSÜZLÜĞÜNÜ KANITLAYACAK

Hollywood, Calif. — Aktör Rex Barker ölümden sonra hayatın devam edip etmediği hususunda bir sözleşmeye girmiş bulunmaktadır. Bununun (Devamı sayfa 39'da)

İNSANIN EVRİMİ

Suat TAHSUĞ

(Geçen sayıdan)

Çeşitli olağan üstü tezahürler: Bir hayvanın konuşması, direkt ses duyulması v.s. gibi.

Başka maddi dünyalardan (üstün şuur planlarının müsaade ve yardımıyla) gelen diğer bedenlilerin insanlarla ilişkileri, (UFO)

Bir medyom vasıtası ile yapılan irtibat celseleri gibi sayabileceğimiz irtibat çeşitleridir.

Bunları görebilmemiz, anlamamız için clağanüstü yeteneklere ihtiyacımız yoktur. Görüş açımızda ve fikri itiyatlarımızda yapabileceğimiz ufak bir değişiklik, güncel hayatımızda da çeşit'i irtibat şekillerini bizzat müşahade etmemize imkân verecektir.

Gerek ağızdan ağıza geçen destan biçiminde gelenekleri, gerek kutsal metinleri incelersek, ana hatları ile bir benzerlik

görürlüz. Bu gözlem, çeşitli yanıltıcı varsayımlara bizi sürükleyebilir. Örneğin, insanlığın geçmişinde çok eski bir uygarlıktan nasılsa arta kalan anımsama ve belgeler gibi, ya da başka dünyalardan gelen canlıların yeryüzüne uygarlık getirmesi gibi.

Oysa ki bu benzerliğin çok daha akla yakın bir yorumunu yapabiliriz: «Bir ve aynı kaynak, çeşitli çevrelere zaman zaman bir takım tebligat vermektedir. Bir takım olaylar düzenlemektedir.»

Bu olayların mekanizmasını yine kutsal metinlerden inceleyebiliriz.

.....

Peygambere apaçık tebliğden başka bir şey düşer mi?

Kur'an XVI. 35

Tekvinde - Tevratın I. kitabı; 27. Ayet - «Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı» der.

İşe, Yohanna'nın Vahy'inden başlayalım: (Bak 12) «Ve gökte büyük bir alamet, güneşle giyinmiş, ve ayakları altında ay, ve başı üzerinde oniki yıldızdan tacı olan bir kadın gördüm; ve gebe idi, ve doğurmak için eziyette olup ağrı çekerek bağırıyordu.

Ve gökte başka bir alamet görüldü; ve işte yedi başı, ve on boynuzu, ve başları üzerinde yedi tacı olan büyük, kızıl bir ejder vardı. Ve onun kuyruğu gökün yıldızlarının üçte birini sürüklüyordu, ve onları yer yüzüne attı; ve ejder doğurmak üzere olan kadının önünde, doğurduğu zaman onun çocuğunu yutmak için duruyordu.

Ve bir oğul, bütün milletleri demir çomakla güdecek bir erkek çocuk, doğurdu; ve onun çocuğu Allahın yanına ve onun tahtının yanına alıp götürüldü.»

Bu kadın dünya'dır. Doğacak çocuğa İsa, Buddha veya daha başka bir ad takmaya gerek yok: O yedi başlı, on kuyruklu ejderle cenk ederek onu yenecek - Bilgisizliği, egoizmasını yenmesini sağlayacak çeşitli imtihanlardan geçecek ve kendisini tekâmül etmesi için dünyaya yollayan Plan'a alınacaktır.

Şimdi, Kur'anın XII Yusuf suresinden 4. Ayeti okuyalım:

«Onbir yıldızla güneşi ve ayı ve bunların bana secde ettiklerini gördüm.»

Surede, Mısır'da satanata kavuşan Yusuf karşısında babası Yakub ve anasıyla onbir kardeşinin secde ettikleri ve rüyanın böyle yorumlandığı anlatılır.

Şimdi 15. Hicr suresinde 28-31 ayetleri okuyalım: «Hani Tanrın meleklerle demişti ki: Ben kuru çamurdan, biçim verilmiş kara balçıktan beşer yaratacağım. Onun yaratılışını tekniyleyip ruhumdan üfürdüğüm zaman yere kapanarak ona secde edin. Bütün melekler hep birden ona secde ettiler. Yalnız iblis secde edenlerle birlikte olmak istemedi.»

İncil'in İbranilere Mektup, Bab I, ayet 6'da da aynı şekilde:

...Ve ilk oğulu dünyaya getirince, yine diyor: «Ve Allahın bütün melekleri ona secde kilsinler.»

Fıkre açıklık kazandırmak için devam edelim:

«Kendi meleklerini rüzgârlar, ve kendi hademelerini ateş alevi yapar; «Fakat oğul hakkında diyor: «Ey Allah, tahtın ebedi ve daimidir, ve melekûtunun asası doğruluk asasıdır. Salâhı sevdin ve kötülükten nefret ettin; bunun için Allah, senin Allahın, seni arkadaşlarından daha ziyade sevinç yağı ile meshattı.» (*)

Ve «ya Rab, sen başlangıçta yerin temelini kurdun, gökler de senin ellerinin işleridir; onlar yok olacak, fakat sen durursun.

Ve hepsi esvap gibi eskiyecekler; onları kaftan gibi düreceksin, ve değişeklerdir»

Fakat meleklerin hangisine ne zaman: «Ben düşmanlarını senin ayaklarına basmak koyuncaya kadar, sağımda otur.» demiştir? Hepsi kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet için gönderilmiş hizmetçi ruhlar değil midirler?

Şimdi, ruhumdan «ona üfürdüğüm zaman»la ilgili ayetleri inceleyelim:

XIX Meryem suresi, ayet 16: «Biz de ona ruhumuzu göndermiştik. O da ona tastamam bir insan sekinde görünmüştü.

XXI Enbiya suresi, ayet 91: İffetini koruyan kadını da an. Biz ona vahyimiz-

den üfürdük; ona da oğlunu da alemlere ibret yaptık! (92), Muhakkak ki bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim; bana kuşluk edin!

XXXII. Secde suresi, ayet 7-9: «İnsanın yaratılışına çamurla başladı. Onun zürriyetini hor bir suyuna durusundan yaptı. Sonra onu düzeltip tamamladı, ona ruhumdan üfürdü.»

Şimdi, bütün bu derlemeler, önce, cereyan etmekte olan olayın dünyada geçtiğini çıkarıyoruz. Referanslar yeterlidir: Güneş, ay ve oniki yıldız (Zodiak; 12 burç).

Burada, gelişmek üzere bir zürre varlık sevk ediliyor. En ilkel seviyelerin imtihanlarından geçerek insanlığı hak eden bir oğul oluyorlar. Oğul olmanın vasfı, kendisine bir ruh, bir anlayış üfürülmesi; belli tesirleri alabilmesi. Bu tesirlerle, kendi öz malı olan tesirlerle hareket eden varlığın özelliği alemlere (ibret), örnek olması.

Bundan sonra üst plana intikal ve (meleklerin secdesi) durumu var: Buranın kanunlarını öğrenenler, bu kanunları kullanabilirler. Kullanılan kanun, tam bir tasarruf hali sağladığından «Meleklerin secde etmesi» sembolüyle anlatılıyor.

Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı. İfadesini ancak bir tekâmül ve bu tekâmül sürecinde görevli bir organizatör plan görüşüyle anlamaya çalışmak bize daha sağlıklı görünüyor. Bundan çıkan anlam, hiç bir suret şekil düşünemediğimiz Tanrı fikrinin dışında bir varlıkla - veya varlıklarla - karşı karşıya oluşunuzdur.

İbranice metinde kullanılan sözcük Elohim'dir. Çoğul bir sözcük. (Bak: La Langue Hébraïque Restituée, Fabre d'oli-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

(*) Mesih kelimesi için, IV Maide suresi, ayet: 171'e bakalım: Mesih, hiç bir veçhile Allaha kul olmaktan istinkâf etmez. En yakın melekler de öyle. Allahın kullarından istinkâf eden ve bunu kibirlere yediremeyenleri Allah hep bir arada, nezdinde toplayacaktır.

vet, II bölüm, sf. 28 dip notu) Sözcük, Kaldelliler ve İbranilerce en üstün varlığa verilen E.L.H. dan, bu da E.L den türemiştir. E.L kökü yükseklik, kudret ve yayılan bir güçlü ifade etmektedir; daha genel anlamda kullanılışıdır Asya halkları hep bunu ve benzerlerini kullanagelmıştır. İbranicede H.V.A (O), Kalde dilinde, Habeşçede, Arapçada kullanılan kutsal isimlerden biridir. Farsça bir sözcük olan Hodâ (Goda) bütün kuzey dillerinde bulunmakta ve HVD: (O kendisi) zamirinden türemiş bulunmaktadır. Yunan fizolofları, öncelikle Platon, Evrenin şuurlu sebebini aynı zamirle ifade etmektedirler.

Sözcüğün tekili : E L O H A : E L ve tanrısal bir ad olan Y. H dan oluşur. Anlamı: Mutlak yaşam.

E L O H A : var olan. Fabre d'Olivet E L O H İ M 'i, varlıkların varlığı olarak yorumluyor. Ancak, kısaca buna «Var olanlar» demek daha akla uygun değil mi?

Kısaca, şuurlu bir takım varlıklar yer yüzünde insanın oluşunu ile görevlidirler. Ancak bu oluşumu yeryüzünde, çamurdan bir adam yaratmak gibi anlamayalım. Uzun bir süreç içinde, hayvansı bir canlı olan varlık, yeryüzü yaşamları sonucu insan olacaktır. (Kendi benzeyişinde) deyiminin anlamını da buradan çıkarabiliriz: Bu varlıklar insan olmuş, bu sifata gerçekten hak kazanarak insanüstü safhaya geçmiş yaratıklardır. Ve bunlar yeryüzünde insanın yetişmesi ile görevlidirler.

Diğer taraftan, RAB sözcüğü üzerinde duralım. R. B, meyve vermenin simgesidir. Öyle bir köktür ki, bundan, bütün çoğalma, artma büyüme, büyüklük fikirleri gelişir. Bu, fizik olduğu kadar moral bir gelişime doğru bir çeşit harekettir.

Arapçada Rab sözcüğü, ibranicesinden ayrı bir anlam değildir. Egemen olan, artan, çoğalan, zapteden, sahip olan, kendinde toplayan, idare eden anlamındadır.

R. B ve R. B. B. İbranice sözcüğü, büyük, geniş, artmış anlamındadır. İster sayı ister hacim bakımından. Bütün sayı, miktar, kuvvet, kudret fikirlerini kapsar.

Kısaca, buna Organizatör bir Şuur desek anlamda bir değişiklik olur mu?

İtibatlar konusunu incelerken, insan olduğumuzu, insan anlayışı içinde bulunduğumuzu hiç bir zaman unutmamalıyız. Bir adını ilerimizde Mutlak bir Anlamla karşılaşacağımızı ummamalıyız. Evren sonsuzdu ve insan realitesinin bir adını ötesinde de ancak insanın bir adım ötesinde ki canlılar bulunmaktadır. Onun ötesinde de, bu gidiş gider. Ancak, bizle ilgilenecek yetenek ve güçte, ve bununla da görevlidirler.

İnsanın ötesinde bir düşünce.. dediğimiz zaman, ben, bu canlılarla biz insan olanların çeşitli ilişkilerini düşünmekteyim.

«Arza salfa kullarım varis olurlar»; «Başlangıç ve son, Alfa ve Omega benim.» «Bize dönersiniz.» İfadelerini unutmamalıyız. İnsanın olacağı, herhalde gittikçe gelişen bir tekâmülüdür. Ve ileriki yaşamında yükleneceği görevler de vardır.

Niyetimiz felsefe yapmak değil. Bizi çok yakından ilgilendiren bir sorunu, birazıcık olsun, çözümlenmek zorundayız. Elimizdeki malzemeyi değerlendirebilirsek bu, olanaksız da değil. Bilemeyeceğiniz şeyleri spekülasyonlarla abartıp, ona dilediğimiz biçimi vermek, sonra da bu kendi düşüncelerimizden korkarak veya, bu düşüncelere olağanüstü saygı duymak neye yarar?

Tevrat şöyle diyor: «.. Ve insan orman ağaçları arasında kendisi için bir ağaç seçer; çam ağacı diker ve yağmur onu büyütür. Ve insana ateş yakmağa yarar; ve ondan alır ve ısınır; evet, onu tutuşturur ,ve ekmek pişirir; evet bir ilah yapar ve ona tapınır; onu oyma bir put yapar, ve önünde yere kapanır. Bir parçasını ateşte yakar; bir parçası ile et yer, kebab yapar ve doyar; evet ısınır, ve der: oh, ısındım, ateş gördüm. Ve ondan arta kalanı bir ilah, kendine oyma put yapar; ve önünde yere kapanır ve tapınır, ve ona yalvarır ve der; Beni kurtar; çünkü ilâhım sensin.» (İşaya XLIV . 14-17)

Totemci realitede insan, tapındığını yer, yediğine tapınır. Bunu hepimiz biliyoruz. Ancak, düşünce dünyamızda da böyle değil mi? Düşünce her tür'ül soylu ve aşgınlık işlerimiz için bir aracımız değil mi?

Bu araçla edindiğimiz fikirlere tapındığımız da, İşaya'nın kitabındaki, odunun bir parçasıyla ateş yakıp ısınan ve kebab pişiren, öbür bölümü karşısında da oturup tapınan insana benzemiyor muyuz?

Kısaca, kafamızdan edindiğimiz bazı fikirleri kutsallaştıran ve onlara tapman yine bizleriz. Şu halde, kutsal yazıları okurken de aynı tehlike ile karşı karşıyayız. Kendi karamızdan çıkardığımız sonuçları kutsayıp ona bir son, bir mutlaklık verdiğimizde tıpkı bir odun parçasını kutsayan kişi gibiyiz.

Doğayı nasıl biz yapıp içinde barınmıyor idiysek, kutsal yazıları da biz yapmadık. - Kendi uydurmalarımızı, yorumlarımızı, şuur-altımızın verilerini bir tarafa bırakalım. - Kutsal yazıları açıklayan, yine kutsal yazının kendisidir. Kur'an'da şöyle denilmektedir: (Ali İmran, Ayet: 7) «Sana kitabı indiren O'dur .Onun ayetlerinin bir kısmı kesindir (Muhkem). Bunlar kitabın temelidir. Ayetlerin bir kısmı da benzetmeli, semboliktir (müteşabih) (Not: Ömer Rıza Doğrul, müteşabih sözcüğünü 'birkaç şekilde yoruma gelen' diye aktarmıştır.) Kalplerinde eğrilik bulunan kişiler başkalarını saptırmak ve bunlara kendi tevillerini vermek amacıyla müteşabih ayetlere bağlanırlar. Bunların asıl anlamını Tanrı bilir, bilimde gerçeği tanıyanlar bilir. (Not: Rasihler: Ra - elif - sin - hi; sağlam, sabit; bir bilim veya dine derinliğine bilgisi olan kişiler.) «Biz ona inandık. Hepsi de Tanrımız tarafından» derler. Bunları ancak tam akıllı olanlar düşünür ve anarlar.»

Şu halde, insan ötesi bilinmeyen şuurla, insanın irtibatı kabil; bir yolu da kutsal yazıların, gereğince, akıl yoluyla incelenmesidir. Bu, yazıların kendi kendilerini tariflerinde vardır. Bu şuur, insanlara, yalnızca Tevrat, İncil, Kur'an aracılığıyla seslenmemiştir kuşkusuz. Başka kaynaklardan bir iki örnek vereyim:

— «Sessizliğin en derin gizeminden (sırrından) benim Yüksek Kelâmımı yeniden işit.» (Bhagavad Gita) (*)

— «Bu şeylerin (Budizminin) sıralarınının açıklanmasının insan işi olmadığını açıkça biliyoruz. (Fa - hsien'in gezileri)

(Not: The travels of Fa-hsien, or Record of the Buddhist kingdoms, tr. by H.A. Gibb, London, Cambridge University Press, 1223 - Routledge and Kegan Paul, 1956.

Fa-hsien, Şansi doğumlu, M.S. 4-5. yüzyılda yaşamış Çinli Budist. Hindistan, Seylan, Sumatra'yı gezdi; Budist metinleri çevirdi.)

— Ben bütün Vedalar aracılığı ile bilirim (XV. 15) Metinleri araştırır. Onlar beni tanımlarlar.

— Gerçeğe ait sözleri söyleyeceğim ve tanrısal kanunun sözleri dudaklarımda olacak. (Taıttirıa Upanishad)

Eski ahdi (Yani Tevratı) gerçek anlamıyla okumak isteyen kişi kendi kendisinde iki tür imaj yaratmalı: Dış görünüşlerin (exoterique) Ademî, yeryüzü insanı; ve iç anlayışın (ésotérique) mesihî (Christ); sonra, bu iki imajı bir teke indirmeli. Ancak o zaman Musa ve peygamberlerin söylemiş olduklarının manevî anlamını kavrayabilecektir. J. Boehme.

(Not: Jacob Boehme: 1575-1624 arası yaşamış Alman mistiği).

Elbette ki benim elimdeki olanaklar, yeryüzünün bütün metinlerini tarayıp hepsinden sizlere aynı paralel fikirleri vermeye getmiyor. Ancak, benim ve sizin olanaklarımızın elverdiği de bizlere yeterlidir. Değil mi ki bir ve aynı kaynağın muhataplarıyız. Herkes kendi anladığı dilde bir Tevrat, İncil ve Kur'an ediniş kendi araştırmalarını yapabilir.

(*) Sessizliğin en derin sırrı, verilenin tebliğler aracılığıyla olduğunu gösteriyor. Peygamberlerde, Kâblinde, medyomda sözler, fikirler, özel bir irtibat anında, zihinde beliriyor. Sessizlikten amaç, bu sözlerin, yeryüzünde yaşayan bir başka kişi tarafından söylenmediğidir. Kelâm: Verbe, Word karşılığı. Söz anlamına.

EVRENSEL İSTEM (*)

Biyolojik İçgüdü

İnsan fiziki bedeni açısından ele alındığında biyolojik bir organizmadır. Bu organizmaya biyolojik yaşamının devamı için bazı içgüdüler verilmiştir. Bu içgüdüler sayesinde seçici sistem yaşamını sürdürür. Sistemi oluşturan hücrelerin yaşaması için enerji almaları gerekir. Bu nedenle yemeli içmeli ve hava almalıdırlar. Sistemin tehlikelerden korunması için sığınması gereği vardır. Bu nedenle üşüme içgüdüğü gereklidir. Beslenmek, düşmandan kaçabilmek veya düşmana saldırabilmek için hareket etmek gereklidir. Bu nedenle hareket içgüdüğü vardır. Düşmandan daha iyi kaçabilmek veya düşmana daha iyi saldırabilmek için korku içgüdüğü olmalıdır. Bu güdü ile sistem kısa bir süre yay gibi gerilir ve kuvvetlenir. Nihayet sistem neslinin devamı için üremelidir. Bu nedenle cinsel içgüdüğü vardır. Bütün bu faaliyetler sistemi yorar. Bu yorgunluğun atılabilmesi için ise uyku içgüdüğü vardır.

Biyolojik içgüdüler ile seçici sistemler, biyolojik yaşamlarını devam ettirebilirler. Psikoloji bilimince kabul edilen belli başlı biyolojik içgüdüler aşağıdaki gibidir.

1. Acıkma
2. Nefes alma
3. Isınma
4. Hareket etme
5. Cinsel arzulama
6. Korkma
7. Uyuma

Ezoterizme Bilimsel Ve Felsefî Yaklaşımlar

● METİN KIRAZ ●

Saygınlık İçgüdüğü

Biyolojik içgüdülerin ötesinde insanda bir saygınlık içgüdüğü vardır. Gözlemler insanın saygınlık kazanmak için devamlı hareket halinde olduğunu göstermektedir. Önemli olma, beğenilme, dikkati çekme, farkedilme, saygı duyulma kavramları hep bu saygınlık arayışını ifade ederler.

Biyolojik içgüdüler sahip olma arzusu doğurur. Sahip olma ile biyolojik ihtiyaçlar karşılanabilecektir. Acıkma içgüdüğü yiyeceğe sahip olma ısınma içgüdüğü eve sahip olma, cinsel içgüdüğü karşı cinse sahip olma şeklinde tezahür eder. Sonra bir arada yaşayan insanların herbiri aynı istemi duyunca problemler ortaya çıkar. Daha sonra da sahip olma konusunda bireyi koruyan sınırlamalar getirilir. Gelenekler ve kanunlar ile cemiyet şekillenir. Sosyal ve ekonomik hayat böyle oluşur.

Bir noktada sahip olma isteği gereğinin ötesine taşmaya başlar. Sahip olabilmek için devamlı yaratılan hayaller zihinde enerji komplekslerini oluşturur. Özlemler adeta insanı büyütür. Zihinde kuvvetlenen bu putlara insan tapmaya başlar. Biyolojik ihtiyaçları tatmin olmuştur, ancak insan halâ sahip olmak ister. Çünkü daha fazlasına sahip olanların, çoğunluk tarafından özlem duyulan bir seviyede olduğunu görür. O seviyeye gelmek ile özlem

Not: (*) Bu kısmı okumadan önce Ruh ve Madde Aralık 1977 sayısındaki kısmı bir daha okuyunuz.

duyulmuş olmayı, farkedilmeyi, dikkati çekmeyi, tadmak ister. İşte bu noktada saygınlık içgüdüğü tezahür etmeye başlamıştır. İnsan hayatının her devresinde bu güdümler ile daha fazlasına sahip olmak ister. Mal sahibi olarak saygınlık kazanacağı zannına kapılmıştır. İnsanın sahip olma konusundaki bu saygınlık içgüdüğü şartlandırılarak ekonomik faaliyetler etkin olarak yönlendirilir. Para ve zenginlik tapılan bir put olur.

Biyolojik içgüdümler gereğinin ötesine taşmıştır. Daha fazlasına sahip olanların, özlem duyulan o seviyedeki insanların, tabiatları taklit edilerek, o seviyede olma hayalleri tatmin olacaktır. Böylece insan o seviyedekileri taklit etme ile özlem duyulmuşluğu tadmak ister. İşte bu noktada saygınlık içgüdüğü tekrar tezahür etmeye başlamıştır. Şimdi de insan saygınlığı şekillilikte aramaktadır. Böylece acıkma içgüdüğü anlamlı ziyafetler, ısınma içgüdüğü görkemli evler, haneler, köşkler, üreme içgüdüğü soylu aileler şeklinde tezahür eder.

Böylece saygın olabilmek için insan daha fazla mal millik para sahibi olmak ister. Saygın olabilmek için baba ana olmak, aile sahibi olmak ister. Saygın olabilmek için adetlere, geleneklere, kanunlara uymak ister. Saygın olabilmek için şerefli bir insan olmak ister.

İnsan saygın olabilmek için güçlü olmak ister. Bu duygu insanın daha küçüklük yıllarında tezahür etmeye başlar. Oynadığı oyunlarda iddia güder. Birinci olmak ister. Diğerleri üzerinde hakimiyet kurarak saygınlığa erişmek için çabalar. Hayatının her devresinde bu güçlü olma arzusu devam eder. Oyunlarda, kavgalarda, sporda, sanatta, bilimde, politikada kendini ispatlamak, önemli olduğunu göstermek, dikkati çekmek, farkedilmek ister. Şan ve şöhret sahibi olmak ister. Bu nedenle insan ekonomik, sosyal ve politik arenalarda iddia güder. Zengin olma, oyun, spor, bilim ve sanatta isim yapma, politik liderliğe erişme hep bu saygınlık için yapılır. Bütün ekonomik, sosyal ve

politik olaylar insandaki bu güçlü olma güdüğü ile yönlendirilir.

En üst düzeyde insan kendi saygınlığını, artık başkasına değil, kendisine ispatlamak ister. Kendi içinde manevi güzelliği, iyiyi arar. Onu görmek ister. Bu başka bir deyişle kendi içinde tanrıyı arayıştır. Sonra insan ilişkilerinin düzelmesi için çalışır. İçindeki güzelliği, diğerlerinde de görmek ister. Gerçek idealizm böyle başlar.

Bilim için bilim, sanat için sanat, adalet için adalet ifadelerinde bu idealizm kavramı yansıtılmaktadır. Bilim için bilim kavramı insandaki gerçekçi olma içgüdüğü ile ifade edilebilir. Bu yeryüzünde hiç bir karşılık olmadan sadece gerçeği bulmak için bilimle uğraşan insanlara rastlamak mümkündür. Bu insanlar tarafsız bir tutumla gerçeğin peşinde koşarlar. Bu insanlardaki bitmeyen merak, bu iteleyci güç nereden kaynaklanmaktadır? Bu bir biyolojik içgüdümler sonucu olmamaktadır. Ne para, ne de şan, şöhret, saygınlık kazanmak için bu insanlar bilimle uğraşmaktadırlar. Burada ancak bir idealizmden bahsedilebilir. Bu gerçeği bulma gerçekçi olma içgüdüğüdür. Bu insanın kendi içinde tanrıyı arayışıdır. İnsanlarda gizliye olan merak böyle kaynaklanır.

Sanat için sanat kavramı, insandaki güzele yönelme içgüdüğü ile ifade edilebilir. İnsan denilen seçici sistemde zevk verici müsbet tesirler uyaran titreşimler güzel olanı seçme eğilimindedir. Seçici sistem zevk veren titreşimlere güzel damgasını vurur. Zevk hali fizyolojik olarak sistemde kimyasal salgılanma olayları ile oluşur. Denilebilirki güzel olan bir melodiyi dinlemek, bir tabloyu seyretmek, tabiatı izlemek insanın sıhhatini arttırır. Bu bir nisbi kavramdır. Her insanın yapısına göre değişir. Fakat insandaki bu yapı öğrenme ile evrensel bir gelişim halindedir. Bütün insanlar evrensel bir güzellik anlayışına doğru sürüklenirler. Bu hareketin doruğunda sanatçıların zihinlerinin dışı yansımalarını gözleriz. Bu yansımalar, müzik, resim, edebiyat vs. gibi her türlü sa-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

nat dalında tezahür ederler. Bu zihinler diğ er insan zihinlerini belli bir hedefe doğru sürüklerler. Gerçek sanatkâr ne para ne de şöhret için sanat yapar. Gerçek sanatkâr sanat için sanat yapandır. Çünkü ancak o zaman benliğin ötesine taşınarak, özdeki güzellik fizik evrene yansıtılabilir. İyi bir müzisyen olabilmek için insanın müziği değil, müziğin insanı çarması gerekir. Bu bir benliğin ötesine taşınma, trans halidir. Gerçek müzisyen bunu bilir. İyi bir dansör, müzik ile kendini kaybetmiş, herbir hücreyi müziğin titreşimlerine uyarak, el, kol, baş ve ayakları ahenkli hareketler yapan dansördür. Öz ortaya çıkarılmaz ise gerçek güzellik de ortaya çıkmaz. İşte güzeli ve iyiyi bulma içgüdüleri insanda böyle tezahür eder.

Adalet için adalet kavramı ile insandaki yargı gücünün, insanın içindeki vicdanın tam olarak tezahür etme hali anlaşılır. Adalet kavramı nisbi bir kavramdır. Belli bir kültürün iyi adaleti, diğ er bir kültürde kötü adalet olarak tecelli edebilir. Bir insanın vicdanı bir olay karşısında sızlar, isyan eder de diğ er bir insanın vicdanı aynı olay karşısında sükût eder. Bu fark o insanların şartlanmış olan zihin yapıları ile ilgilidir. Bu insanda yargı olmadığını göstermez. Bu durumda ancak yargı veya vicdanın şu veya bu şekilde çalıştığından bahsedilebilir. Adalet için adalet kavramı insan davranışlarını etkileyen bir güdü olarak düşünölmelidir. İnsan denilen seçici sistemde bir yargı içgüdü vardır.

Biyolojik ve Saygınlık İçgüdülerinin Bağımsızlığı

Saygınlık içgüdüleri biyolojik içgüdü-
nün bir neticesi değildir. Diğ er bir deyişle

saygın olma ile biyolojik içgüdülerinin daha kolay tatmin edileceği fikri insana dış dünyadan, cemiyet tarafından verilen bir öğreti, bir şartlanma değildir. Gözlemler saygınlık ve biyolojik içgüdülerin birbirlerinden bağımsız olarak var olduğu yönündedir.

Çocuklarda daha çok küçük yaşlarda saygın olma güdümü görülür. Oyunlarda üstün olma, birinci olma isteği, dediğini yapmak veya yaptırmak için güdülen inat, çocuğun biyolojik içgüdüleri ile ilişkilendirilemez.

Saygınlık arayışı insanın başkaları tarafından farkedilmemesi halinde bazı menfi halleri ortaya çıkarır. Çoğumuzun kolayca gözleyebildiği insanlardaki aşağılık kompleksi, saygın olma güdümünün bir başka tezahürüdür. Aşağılık kompleksi insanın yetişme devresinde oluşur. Çocuk beden olarak gelişirken, zihin olarak da hakim olma, kendini kabul ettirme, kişiliğini kanıtlama eğilimindedir. «Bu konudaki çalışmaları ile ünlü Dr. Alfred Adler benliği kanıtlama eğiliminin, kişide en baskın bir ihtiyaç olduğunu söylemektedir. Bu ihtiyacı hayvanlarda da gözlemek mümkündür... Ancak dünyaya gözünü açtığı ilk günlerden başlamak üzere kendini kabul ettirme eğilimi bir takım dirençlerle karşılaşır.» (K38, 13). Herşeyi elde edemeyeceği, büyükler gibi herşeyi yapamayacağı şeklindeki sınırlamalar ondaki bu kendini ispatlama kendini kanıtlama güdümünü aşağılık kompleksine çevirir. Bu kompleks çocuğun büyükleri taklit etmesine sebep olur. Eğitim açısından faydalıdır. Şartlar normal devam ettiğinde gelişimini tamamladıktan sonraki yaşantısında bu duygular yavaş yavaş kaybolur.

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

V E

Yay ile Ok Atma San'atı

Bitkiler İnsan Heyecanlarını Ölçebiliyor

(Baştarafı sayfa 7.de)

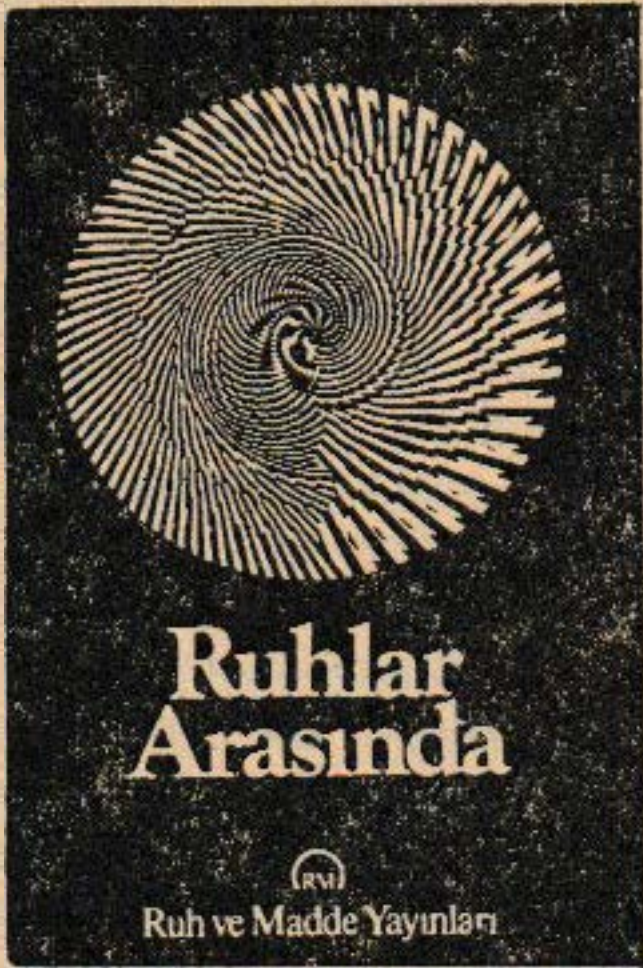
raptetti. Nihayet altı şüpheli kimseye, laboratuvarında geçit resmi yaptırdı. Bitki, asistanlardan beşinin bulunmasına, kesinlikle hiç bir tepki göstermedi. Fakat, suçlu odaya girer girmez, detektörün iğnesi, görmeye değer bir sıçrama yaptı! Bitki, yanlışsızın kaatili göstermişti...

Bir gün BACKSTER, bitkilerle bezenmiş olan bir büroda işlenmiş bir cinayete çağırıldı. Sanıldığına göre katil olayının tek tanığı bu bitkilerdi. Cinayeti, personel üyelerinin bir çoğundan, özellikle içlerinden, orada olmadığını isbat edemeyen biri-

sinin işlediğinden, kuvvetle kuşkulanıyordu. Bu hal içinde, yalan belirtme aletinin detektörüne tutulan bitkiler, kesinlikle hiç bir tepki göstermediler. Backster, kuşkusuz olarak katilin, müessesede dışında olduğunu bildirdi. Bu husus, o tarihten bir kaç zaman sonra doğru çıktı. Bir numaralı şüpheli edilen kimsenin, o gün öğleden sonra, metresine ziyarette bulunmak üzere, izin almadan çalışmasını terk ettiği meydana çıktı... Neyin söz konusu olduğunu herkese bildirmekte o kadar tereddüt ediyordu ki, bu servis şefinin kendi eşi idi.

J.L.D.

Ruhlar Arasında

ÇIKTI

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

UFO'lar Bizim Peykleri Karıştırıyor mu?

Dünya-dışı hayatın bulunması yolunda milyonlar harcamaktayız ama şimdiye kadar toplanan deliller ONLARIN bizi bulmuş olduklarını göstermektedir. Amerikan Bilim Geliştirme Kurumu'nun 1976 da tertiplelediği konferansta, dünya-dışı medeniyetlerin araştırılmasıyla ilgili olarak geliştirilmiş bulunan altı program ortaya kondu. Şimdiye kadar radyo-teleskoplarla yapılan çalışmalardan kesinlikle dünya-dışı bir medeniyetten geldiğinin belirtisi olarak hiç bir sinyalin saptanamamış olduğu bildirildi. Hatta dinleyiciler arasında bulunan ilim adamlarından birisi radyo - teleskoplarla yürütülen araştırmaların 'saman yığının-da bir iğne aramak' kadar anlamsız olduğunu belirtti. Bizim galakside 250 milyar yıldız var. Bizimki gibi de 100 milyar galaksi olduğu tahmin edilmektedir. Bu, çok büyük bir rakam. Bu yıldızların bazılarının gezegenleri var. Ve bu gezegenler-

den herhangi biri üzerinde hayat olabilir. Evrenin yaşı gözönüne alındığında, bu hayat şekillerinden bazılarının radyo haberleşmesine kadar yükselmiş olabilecekleri normaldir. Önümüzdeki problemler: Radyo-teleskoplarımızı nereye yönelteceğiz? Halki frekanslarda dinleme yapmalıyız?

UFOLAR BİZİM PEYKLERİ KARIŞTIRIYOR MU?

Dünya-dışı zeki hayatın bulunması belkide ilim adamlarımızın düşündüğü kadar zor değildir. Dünya-dışı zekâlar, bizi, hali hazırda bulmuş olabilirler.

İlk atom bombası patlamalarından sonra kütleler hâlinde UFO gözlemi yapılmıştı. Burada düşünülen kafaları meşgul eden sorulardan bir tanesi, II.ci Dünya Savaşından sonraki UFO gözlemlerindeki artışı sebebi, acaba o tarihlerdeki dünya teknolojisinin gösterdiği süratli ilerleme midir? Ayrıntılı deliller bu ihtimalin doğru olabileceğini göstermektedir.

1955 de Atom Enerjisi Komisyonu uzay araştırmalarında kullanılabilecek tarzda nükleer güçle çalışan sistemler (SNAP) geliştirdi. Bu SNAP Sistemler küçük reaktörler yada radyoizotop ısı kaynaklarından başka birşey değildi.

SNAP-10A uzaya gönderilen ilk nükleer reaktördü. Yaklaşık 450 Kg. olan araç Uranyum (235)'le çalışıyordu. Sodyum potasyum karışımı metal, reaktörün içinde, 1000°F'a kadar ısıtılıyordu. Burada da elektrik enerjisi elde ediliyordu.

SNAP-10A 3. Nisan. 1965'de Vandenberg Hava Üssünden bir Atlas füzesiyle uzaya fırlatılmıştı. Bu peykin yörüngesi üzerindeyken dünyadan en uzak 717 mil, en yakın 699 mildi. 4. Nisan. 1965'de peykin reaktörü tam güçte 43 gün süreyle kusursuz bir şekilde çalıştı. 16. Mayıs. 1965'de, peykin 552 ci yörüngesel turunda araçla irtibat aniden ve tamamen kesiliverdi. Peykin ne kendine özgü sinyalleri, ne de telemetrik sinyaller duyulabiliyordu. Sanki koskoca SNAP-10A esrarengiz bir şekilde yok oluvermişti. Uzaya gönderilen, hem de ilk defa gönderilmiş olan bir peykle ilgili olarak böyle bir durumun ortaya çıkması normal karşılanabilir, ama SNAP-10A'nın tekrardan ortaya çıkivermesi nasıl açıklanır? Evet, SNAP-10A esrarengiz bir şekilde kaybolduktan tam 40 saat sonra tekrar ortaya çıkıvermişti. Sanki birisi peykin vericilerini tekrardan açıvermişti. Sonradan yer istasyonlarının elde ettik'eri bilgiye göre, araç yedek pilleriyle çalışıyordu, komuta sistemi işgörmez halde dolayısıyla yerden gönderilecek sinyalleri alamayacak durumda bulunuyordu. AC enerji sistemi tamamen ölü vaziyetteydi. Reaktör reflektörleri dışarı atılmış dolayısıyla konverter güç sıfıra inmişti. Aracın dik durmasını sağlayan sistem de çalışmıyordu, ama her nasılsa araç dikine durabiliyordu.

1965. Ekiminde Astronotik ve Aeronotik dergisinde makaleleri çıkan SNAP-10A'nın reaktörünün yapımcıları olan H. M. Diecamp ve R.F. Wilson şöyle yazmışlardı: «Toparlanan bilgilere bakılırsa, SNAP-10A sistemi bozulumamıştı, fakat araca monte edilmiş fırlatılışından sonra arızalanan elektronik donanımın parazit yayınlarına göre hareket etmişti. Araştırmalar devam etmektedir, arızaya sebep olan faktörlerin daha iyi tanımı ileride yapılabilecektir.»

Bütün bunlara rağmen yine de SNAP-10A peykinin başına gerçekten de ne geldiğini bilmiyoruz. Sonra, SNAP-10A yukarıda belirtildiği şekilde ortada elle tutulur bir sebep olmadan önce susan ve tekrardan hiçbirşey yokmuş gibi çalışmaya başlayan peykinin ne ilki ne de sonuncusu...

Ekim. 1962 de Anna isimli geodezik bir küre yörüngeye oturtulmuştu. Bu kürede çok parlak olarak çakan (dünyadan optik olarak izlenebilmesi için) dört flaş bulunuyordu. Dünyanın tam biçiminin saptanması amacıyla çeşitli aletlerle donatılmıştı Anna. 'Ateşböceği' olarak da isimlendirilen peyk dört ay çalıştı ve gözden kayboldu. Fakat 7 aylık bir susmadan sonra tekrar 1963 Ağustosunda izlenmeye başlandı Flaşlarını normal olarak yakıp söndürüyordu. Bu peykin yapımcılarından Johns Hopkins Üniversitesi'nden Richard Kerschmarof gazetecilere yaptığı açıklamada, «Işıklarının tamamen bir süre sö-nük olarak kalmasından sonra nasıl olupta tekrardan yanmaya başladığını bir türlü açıklayamamaktayız.»

7. Mayıs. 1963 de de Telstar-II yörünge sine fırlatılmıştı. Bir süre stop ettikten sonra 12. Ağustosta tekrardan çalışmaya başlamıştı.

Frank Edwards'ın belirttiği'ne göre 1964 de dört Amerikan uydusu yukarıdakilere benzer şekilde ortada elle tutulur, gözle görülür bir sebep olmadan faaliyetlerini durdurmuşlar ve sonra tekrardan çalışmaya başlamışlardı. Aradan geçen yıllar boyunca buna benzer vak'aların sayısı gitgide arttı. Gezegenler arası uydulardan Mariner ve Pioneer de yöneltildikleri gezegenlere yolculukları sırasında zaman zaman esrarengiz şekilde sinyallerini durdurmuşlar fakat esas görevlerini yapmaları gereken zamanlarda çalışmaya başlamışlardı.

Bu tür restorasyonların en sonuncusu 19. Şubat. 1976'da oldu. Bu defa sözkonusu restorasyon bir sun'i peykle ilgili olmayıp alet'i bir test paketiyle ilgili bulunuyordu. Bu paket Apollo-14 mürettebatı tarafından Ay yüzeyine bırakılmıştı.

(Devamı sayfa 38'de)

Neo - Spiritizm veya Tekâmülcü Ruhçuluk

(Geçen sayıdan)

Böylece iç ve dış talimat ortaya çıkmıştır. İç talimat üstadlar ve şakirtler içindi. Dış talimat ise halka hitap ediyordu.

İlk zamanlarda bu kamufraj işi gayet maharetle yapılıyordu, zira üstadlar henüz hayatta idiler. Fakat zamanla bu üstadlar ortadan kalkınca ve talimatlar materyalist duygulu din adamlarının eline geçince işler değişti. Her biri bünyesinde hikmetin büyük sırlarını taşıyan semboller doğru ve kendilerine mutlak kıymetler atfedilen birer inanç haline girdiler. Hatta üstadlar da mabud haline getirildi. Sembollerin hakiki manaları da zamanla unutuldu ve sonuç olarak ta reenkarnasyon, tenasüh fikrine dönüşerek dejenere oldu.

Dünyadaki hayat sahibi varlıklar arasında tekâmül farkları mevcuttur. Bitkilerde, bir ot parçası bir küften dana fazla tekâmül etmiştir. Bir gün ağacı da bir ottan daha fazla mütekamildir. Bu farklılık hali hayvanlardan insanlara doğru yüründükçe aynı cins arasında ve hatta fertler üzerinde değişik denemelerde bir takım bariz farklılıkların ortaya çıkması durumuyla karşılaşırız. Varlıkların birbirine nisbetle muntazam bir yükseliş yolu üzerinde ilerledikleri görülür.

Tekâmül yolunda gerileme yoktur. Ancak nevi değişimden evve'kine nisbetle daha geri bir duruma ihtiyaç duyulan bir tatbikat mevzuu bahis olabilir. Ancak bu geri tabiri maddi bir karakter taşır. As-

lında ruhun bir tekâmülde gerileyişi yoktur. Etrafımızdaki varlıklar iki guruptur. Birinci guruptakilerin etkileme kudreti, ikinci guruptakilerin de etkilenme vasfı vardır. Yani birinci grup tesir edebilme kudretine, ikinci grup tesir alma kabiliyetine sahiptir. Maddenin karakteristik vasfı ataleti ve oluş şartlarındaki sebatlığıdır. Bu vasfı onun etki eden olmaktan uzak olduğunu ifade eder. Ruh etkenlik kudreti ile tekâmül ihtiyaçlarına uygun bir yolda maddeye tesir ederek onda meydana getireceği değişmeler'e, yapacağı tatbik ve denemelerle tabiat kanunlarına tasarruf gücünü geliştirir. O halde madde, varlıkların tekâmül gayeleri için kullandıkları bir tekâmül vasıtasıdır.

Ruhun tekâmülü ile perispirisi gittikçe incelik ve yoğun halden, seyyal hale geçer. Bu ruhun tekâmülü ve madde üzerindeki etkinliği i'e olur. Maddenin çeşitli durumları vardır. Katı, sıvı, gaz halindeki maddelerin dışında da maddi hal ve vasıtaları nihayetsiz basamaklar hiyerarşisi teşkil ettiğini kabul edebiliriz. Bütün maddeler ve bundan daha kaba haldeki durumlarından yavaşça yüксеle yüксеle alemde aleme geçmekte ve ruhlarla beraber geriye dönmek üzere tekâmüllerine devam etmektedirler. Burada maddenin tekâmülünü hayattar varlıkların tekâmülleri ile aynı paralelde düşünmemek lazımdır. Madde tekâmül gittikçe tesir alabilme kabiliyeti artar. Ruhta ise tesir edebilme kabiliyeti gelişir.

Ruhlar madde kainatında doğdukları zaman bütün emlekleri (Yetenek ve Bilgi) kendilerinde mevcut bulunuyordu. Her ruhun bir ferdiyeti vardı. Kendilerinde eksik olan görgü ve tecrübeydi. Bu eksikliklerini tetafi etmek için madde kainatında yapacakları tatbikatla mümkün olacaktı. İşte bu yüzden Tekâmül ve Reenkarnasyon birbirlerini tamamlarlar.

İnsanın hayatı boyunca durmadan ruhi meleklerinin geliştiği görülür. Çocukluk devresinde hafıza ve gözleme melekeleri iptidai bilgilerin edinilmesinde yardımcı olurlar. İhtiyarlar ise eski hatıraları zihninde canlandırma melekesine kavuşurlar. Bu psikolojik hadisede tekâmül kanununun güzel bir tefahürü görülür. Biri bilgi edinmek için lüzumlu melekelerini kullanır, diğeri bilgisini işlemek ve hazmetmek için çalışır.

İhtiyar bu dünyada kendisinin varabileceği en yüksek tekâmül derecesine ulaşmıştır. İhtiyarın önünde yeni bir hayatın kapıları açılmaktadır. O buna hazırlanmıştır. Bunun için onun bu dünya ile olan bağlarından yavaş yavaş kendini kurtarması icap eder. İhtiyarın bedeninin gittikçe çökmesi bizi aldatmamalıdır. Onun tabii olan maddi çöküşü de diğeri bir taraftan yükselişinin bir ifadesidir.

Tekâmül yalnız dünyada olmamaktadır. Bütün kainatta bir zerre bile olmayan dünyamız hayattar varlıkların yegane meskeni değildir. Kainatta her yer meskundur. Dünyamızın maddelerini beden halinde kullanan bir ruh Ayın, Güneşin maddelerini de kullanarak oranın tabii şartları altındada mevcudiyetini sürdürebilir. Dolaysile tüm evrende bir tekâmül mevzuubahistir. Yalnız dünyamız değil, büsbütün başka yapıda olan güneşte ve diğeri gezegenlerde de enkarne ruhlar vardır. Ruhun kullandığı tesir vasıtası hangi şartlarda adapte olmuş bir bedene bağlı bulunuyorsa ancak o bedenine bağlı bulunduğu dünyada yaşaması mümkün olur. Her dünyada ruhlar enkarne olmuşlardır. Bunların enkarne olduğu maddeler o dünyaların tabii şartlarına uygun bulunmak-

tadır.

Ruhun melekeleri sonsuzdur. Tezahür zeminini buldukça ortaya çıkar ve ayrıca sensuz tezahür ortamı da mevcuttur. Bunlardan sadece bir tanesi madde kainatıdır.

Yüksek etkenlik kudretini kazanmış varlıkların maddeler üzerindeki hakimiyetleri, onların kozmik, seyyal maddeler üzerindeki çalışmaları, alemlerin ve dünyaların oluşumunu ve dağıtılmasını sağlar. Bütün bu işlerde yalnız KADİR-İ MÜTLAK'a mahsus yoktan var edicilik bahis mevzuu olmayıp, onun kanunlarına mutabık bir surette kurucu'uk hali vardır. Ruhun kemali için bir son nokta yoktur. Tekâmül ebediyet içinde idealimiz dışına çıkan bir istikamette devam edecektir.

TEBLİĞLER : Tebliğler medyumlar vasıtasıyla, Ruhsal planlardan alınan bilgi ve nasihatlardır. Medyum bedensiz varlıklarla ruhsal ilişki kurup, haberleşme sağlayabilen hassas yapılı, özel melekelerle sahip bir kimsedir. Genel olarak ruhsal varlıklardan tesir alabilen herkes medyumdur. Buna göre her bedenli varlık ruhsal tesirlere açık bir durumda olduğu için merkez genel anlamda medyum sayılabilir. Ancak tesir alabilme kabiliyeti her insanda bir değildir. Medyumlar her devirde ve toplumda, gizli ve aşikar olarak mevcut olmuş ve idareci ruhsal planların tekâmülle ilgili işlerinin yürütülmesinde vasıtalık etmiş kimselerdir.

Tebliğ, ruhsal irtibat sonunda bedensiz varlıkların ilham, sezgi veya yazı vasıtasıyla insan ruhuna gönderdiği ve oradan da dimağa akseden sözler, imajlar ve duyguların medyum vasıtasıyla ortaya koyduğu fikir ve bilgilerdir.

Tebliğlerin en eskisi ve şümüllüsü kutsal kitaplardır. Bütün kutsal kitaplar vasıtalı olarak resullere verilen tebliğlerden ifade ettikleri bilgiler onların şuurlarına aksettirilen yüksek ilham ve sezgiler tarzındaki tebliğlerdir. Büyük mürşitlere, düşünörlere, salim ve doğru özlü insanlara gerçek ilim adamlarına araştırmacılara verilen tebliğler içe doğuş tarzındadır.

OLAĞAN DIŞI

KÜÇÜK HABERLER

UÇAN - DAİRELER

Son pazartesi günü Birleşmiş milletler kürsüsünde, CARAİBES'lerdeki bağımsız GRENADÉ adasının baş vekili ERİC GAİRY, OVNIlerin arzdışı varlıklar» tarafından kullanılan uzay araçları olduklarını bildirdi. Fazla olarak, bazı büyük iktidarların, UFO'lar sorunu üzerinde susmalarından ve susmaya zorlamalarından dolayı itham etti. Çok haysiyetli bir meclisin tarihinde ilk defa bu gibi hususlar, üyelerinden biri tarafından yürütülmüşlerdir.

Alo NAZKA!

Burası UZAY

PÉROU'daki muammalı NAZKA taslaklarının bir yorumu daha: Bu muazzam topluluk, bir telekomünikasyon tertibatı olacaktır... TOM SLATTERY adlı bir Amerikalı araştırmacı, bu faraziye, milletler arası FORTÉENNE Cemiyetinin Dergisinde formüle etti ve doğruluğunu ispatladı. Ünlü mevkiden itibaren bir yön ve bir dalga uzunluğu belirtti. Bu günkü bir Radyo - Teleskop'un aynı şeyleri alacağını ve uzaydan gelen mesajları yakalamakta, büyük şanslara mâlik olacağını söyledi. Kendi mesajı işitilebilmiş ve denemeye, mümkün olduğu kadar çok çabuk girişilebilmiş olsun diye!

HAYAT UZAYDAN GELİYOR

Bir çok kez ileri sürülmüş ve tartışılmış olan bu faraziye, profesör V.İ. COLDANSKİİ adında, büyük ünü olan bir Sovyet bilgininin kişiliğinde, yeni bir savunucu bulmuştur. «O, uzayda, yarı yaşar haldeki molekülleri toplamaya elverişli toz taneceklerinin keşfolunduğunu söylemektedir. Nihayet bu tanecikler bir gezegenin yüzeyine konar ve hayat gelişir.»

Eğer olaylar gerçekten böyle geçmekte iseler, bundan, evrenin her yanında hayat bulunduğu sonucunu çıkarmak gerekir ki, orada, her hangi bir şekilde zekâlar gelişebilir ve şöylece bilimler ve teknikler yükselir: Özellikle gezegenler arası seyahatlerinkiler.

UFO'lar Yatılı Okulda

6 Mart 1978'de BOGOTA semasında bir UFO görünmüştür. Ötekide bir çoklarının aksine, o, nâdir bir kaç tanık tarafından değil, fakat, binlerce kişi, şehirdeki aynı bir lisenin genç kızları tarafından görülmüştür.

Onlar, olağan üstü bu görünüş anında, kendilerini saran gerçek bir panikten söz ettiler. Fakat, (seslerindeki bir az hayal kırıklığı ile) nefeslerinin kesilmediğini belirttiler. Öykülerini iyi not ettikleri de kuşkusuzdur. Fakat, dışa vurmadıkları düşüncelerine göre, toplu halde bir hayal görme veya iri bir enjeksiyon iğnesi söz konusu olabilirdi.

PYTHAGORE ve HİPERBORE Kitası

PYTHAGORE, baş kenti THULÉ diye adlandırılan o esrarengiz kıtayı biliyordu. Bunu ANDRÉAS DE PASCALIS adlı bir italyanın GIORNALI DI MİSTERİ dergisinde yayınlanmış olan dikkate değer bir incelemesi ispatlamıştır. Çağımızdan önce V inci yüz yılın büyük matematikçisinin bunu, çeşitli gezginlerin tafellatı ve açık öykülerinden öğrendiği sanılmaktadır.

Ne yazık ki, biz ATLANTİD üzerinde PLATON'a malik olduğumuz zaman, bu konuda yazarı olan hiç bir yazıya sahip değiliz. THULÉ efsanesinin, NAZİ mezhebine temel hizmeti gördüğünü hatırlatalım PYTHAGORE'a şöylece hak verilmiş olsun: Hiç bir şey için mutlaklık yoktur.

UFO'LAR VE KOLLEKTİF ŞUURALTI

UFO'ları görmüş olduklarını bildiren kimseler, gerçekte, bu görünüşleri hayallerinde canlandırmışlardır. Fakat onlar bunu öyle kuvvetle yaparlar ki, olay, üçüncü şahıslar için de görünür hale gelir.

Ünlü psikiyatr C.C. JUNG bu tezi MODERN EFSANE, UÇAN DAİRELER (GALLMARD) adlı kitabında yayınlamıştı.

Oysa açıklama, Birleşik Amerika'da yayınlanmış başka bir eser tarafından ele alındı ve geliştirildi.

The Unidentified, Jérôme Clark ve Loren Coleman (Warner, New York) söz konusudur.

Esasen yazarlar, tanıklıkları analiz etmek için «JUNG'UN metoduna» baş vurmuşlardır. Onlar, UFO'ların çağımızın akılcılık doktrinine karşı, toplu halde ne yapacağını bilememe tepkisi oldukları sonucuna varmışlardır. Özet olarak, mantıksız olduğunu iddia edenlere daha çok azap verileceğini, «Uçan daire» diyenlere, daha çok sahip olunacağını tahmin etmektedirler. Bir çeşit protesto söz konusudur. Bu çok yüksek ilgi uyandıran analizin, uzaktan telkinin ve psikokinez'in müdahalesini tahmin ettirdiği görülüyor.

Şurasını işaret edelim ki, S.S.C.B. de UFO'lara değinen bir şey üzerinde bir (kara perde) black - Out vardır. Bu da, eğer meslektaşımız ESOTERA'nın yeni bir incelemesine inanılırsa, 1960'dan beri Ruslar, git gide artarak, onlardan görmüş olduklarını bildirenleri engellemişlerdir. Bu çok geniş topraklar ölçüsünde, toplu halde ne yapacağını bilmemekten söz etmek gerekirmi? Orada, fikri baskıya karşı bir itirazın devamını görmek gerekmektedir?

ÜÇTEN DAHA FAZLA BOYUTLU CİSİMLER

Üçten daha fazla boyutlu cisimler imal etmenin olanağı vardır. Bu, zahmetli bir girişimdir. Ve bu gün sonuçlar, inandırıcı bir şekilde hükümlendirilmemişlerdir.

Fakat hadiseler şöylece, gelişmek üzeredirler: MARTİN BLOCH adlı bir çek bilgini, böyle cisimleri televizyona geçirmesi dolayısıyla, bir bröve elde etmiştir. Söylediğine göre o, sekiz boyuta kadar göstermeyi başarmıştır. Bundan daha çoğunu tanımak, çok arzu olunmaktadır. Zira belki, paralel evrenleri keşfetmek için, sabırsızlıkla beklenen bir alet söz konusudur.

BABAMIZ ÜSTÜN İNSAN

İnsan, kalıtım biliminin yoğurduğu bir üründür. Bu da çok orijinal bir biçimde şöyle anlatılabilir: İnsan, üstün bir insan tarafından imâl edildi. Yeni zelandalı araştırmacı ROBIN COLLINS (Bu başlık altında kendisinden söz etmek için başka fırsatlar bulduğum kimse) bu yöndeki, sonuçları, Eski Astronotlar Cemiyetinin gazetesinde yayınlamıştır.

O teorisini, güney Afrikadaki BOSKOP'da, yapılmış olan bir keşfe dayamaktadır: Beyinleri bizimkinden çok daha yapılı, HUMANOİDE denilen «insan öncesi» varlıkların kafatası.

Şimdiye kadar bu yağurmaların âmillerinin arz dışı varlıklar olduklarından kuşku ediliyordu. İşte şimdi, küçük şahsımızın icat edici ve yaratıcıları, arz üzerinde ayaklarını muhafaza etmektedirler.

AÇIKLANAMAYAN OLAYLARIN DETEKTİFLERİ

Eczacığa âit laboratuvarları sayesinde geniş bir servet yapmış, Amerikalı bir insan sever olan doktor CALLBELL, zamanımızın üç büyük sırrını çözümlenmekle yükümlü üç araştırmacı ekipe, santimimiz n üç milyara eşit olan bir para vermiştir.

Birinci ekip, mükerrer gemi ve uçak kaybolmalarını açıklamaya girişmek üzere, bir yıl, ünlü Bermuda üçkeni içinden geçirecektir. Deniz altında bir ev, oseanografik bir gemi ve meydana çıkarma, kaydetme ve ölçmenin gerektirdiği bütün sistemleri düzenleyecektir.

İkinci ekip, yüksek dağa adapte edilmiş (helikopter, şişirilebilen ev, televizyon malzemesi ve sâire) gibi aynı teknik kolaylıklarla NÉPAL'e gidecektir. Bu ekip, kar adamı muammasını çözümlenmek üzere, YÉTT'nin izlerini araştırmaya başlayacaktır.

Nihayet üçüncü grup, ünlü ejderha hakkındaki tartışmaya son bir nokta koymak için, yılını, LOCH NESS'i anlamaya çalışmakta geçirecektir.

ESASLI BİR TANIKLIK

UFO dosyası, şaşmazlığı ve akılcılığı Birleşik Amerika'da binmekte olan bir Amerikan profesörününkü söz konusu olunca, çok yüksek değerde bir açıklama ile dolmuş bulunmaktadır. Gerçekten, MISSOURI Üniversitesinde fizik bölümü şefi olan MARLY RUTLEDGE, bizzat tanığı olduğu acaip müşahadeleri, mevkiil nedeniyle meydana çıkarmakta tereddüt etmiştir. Fakat, onlar topluma göstermesinin görevi olduğunu düşünerek, UFO'ları iyice gördüğünü açıklamıştır. Onları, gelişmeleri içinde izleyerek, teleskoplarla, spektograflarla ve kameralarla fotoğraflarını çekmiştir. Ona göre UFO'lar, bir uçağın yapabileceğinin çok üstünde akrobasilere dalmaktadırlar. Hazır bulunduğu en olağanüstü olay, 1973 yılı 24 Mayısında, gece yarısı meydana gelmiştir. Öteki gözlemcilerle beraber bulunduğu zaman, bir uçakla karıştırılmayacak, parlak bir üçkenle donatılmış olan bir cisim gördü. Bir kaç gün sonra, iş arkadaşlarının huzurunda, ikisi beyaz ve ikisi kırmızı olmak üzere, dört ışıkla donatılmış geniş bir cisim gördü. Onun madeni kılıfı, bir çeşit damarların görünmesine olanak veriyordu.

Sır Dolu

Olaylar Arasında

JACQUES BERGIER

Gerçekten uçan dâireler var mıdır? Amerikalılar onların sırrını keşfetmişler midir? Ve bu garip aletleri, sistemli bir şekilde tahribe mi çalışıyorlar?

Bu soruları 1977 aralık ayından önce, anlamsız ve gülünç olarak dikkate alıyordum. Fakat, bu yeni dönemden itibaren, Birleşik Amerikada geçen, olağan üstü oldukları kadar belgesel de olan hâdiseler henü, kendi kendine sorular sormak zorunda bıraktılar.

Vak'alara bakalım: 2 aralıktan beri Güney CAROLINE'de ve NEWJERSEY eyaleti kıyısı boyunca, güçlü patlama sesleri işitilir. Bu patlamalar, küçük bir atom bombası derecesinde, kudretli bir patlayıcı maddeden, yüz ton diyebileceğimiz, bir enerji çıkarmaktadırlar.

BİR GÜNDE BEŞ PATLAMA

Vak'a özellikle 2, 15, 20, 22 ve 24 Aralıkta şiddetli oldu. Orada tek bir gün içinde 5 kadar patlama meydana gelmişti.

Bazıları, özellikle Newyork yarımadadaki, COLUMBIA Üniversitesinde kaydedilen, hafif sismik sarsıntılara neden oldu.

Kuşkusuz, çeşitli faraziyeler ileri sürüldü. Elemeye tabi tutarsak, söylenebilecek olanlar işte şunlardır:

Bunlar, bir uçak tarafından «ses duvarının» aşılması anında meydana gelen süpersonik patlamalar değil'dir. Aralarından ikisi, elbette CONCORDE uçağının geçmesi üzerine ortaya çıkmıştır. Fakat o zaman, özel hiç bir şey görülmemiş ve

Fransız süper soniğinin en amansız rakipleri bile, bir kereye mahsus olmak üzere, bütün ithamlardan kaçınmışlardır.

Bunlar, hiç bir şekilde, nükleer patlamalar değildir.

Yine, kolay tutuşan gazların, denizin dibinden çıkıp patladıkları hayal edilmiştir: Ama o tarihte, böyle olaylar asla görülmemişti.

Elbette «geniş taraftara» sahip dünyadışı varlıklar da itham edildiler ve bunu kolay bulmuş olacaklar ki, ne yanıt verebildiler, ne de kendilerini savunabildiler.

Nihayet, yer sarsıntılarında kısa zaman önce gelen tezâhürlerden bazılarının söz konusu edilemeyeceği düşünüldü. Belki de bu, böylece sayılmış olanların hepsinden en memnuniyet verici olan bir açıklamadır. Fakat... ne ilgili bölgede, ne de başka yerde bir sarsıntı olmadı.

Buradan, resmî bilimin şu sonucu ortaya çıkar: Çeşitli olayların bir araya gelmesi söz konusudur. Fakat, biz bunu anlayacak kadar ilerlemiş değiliz.

Bundan dolayı, tinlü (deli psikiyatr) WILHELM REICH'I nasıl düşünmeyelim? Zira bu acaip şahsiyet, UFO'lara karşı bir top icat etmişti ve bu uçan cisimlerden bir miktarını tahrip ettiğini iddia ediyordu. Bunun üzerine WILHELM'in öz oğlu PETER REICH'in tanıklığını sağ'adık.

Bu WILHELM REICH, gün'lerini, Birleşik Devletlerin bir hapishanesinde tüketmiştir. Onun bütün kâğıtları, laboratuvar aletleri, uçan dairelere karşı olan silahı,

aynı ülkenin ilgili makamları tarafından zaptedilmiştir.

Teknik çevreler, inceden inceye bu acayıp silahı gözden geçirdikten sonra, bütün bunların çok tehlikeli olduklarını açıkladılar. Fakat kimin için ve hangi anda tehlikeli idi? Bu asla açıklanmadı.

Bu yeni olayların öğrenilmesi üzerine, şu çeşitli soruların sorulmasına engel olamayız: Acaba REİCH deli olmaktan çok dehâ sahibi mi idi? Kesin olarak, feriyi gören bir kimse mi idi? Özellikle Amerikan ordusu, bir kez onun yazırına sahip olunca, topu geliştirip, bundan, uçan daireleri tahrip etmek için yararlanmış olamaz mı?

İZLENECEK BİR İŞ

PETER REİCH, az önce hatırlatılmış olan tanıklığı sırasında, babasının gerçekten, endişe verici topunu gök yüzüne doğru çevirdiği vakit, hiç bir bilgin veya teknisyenin açıklayamadığı patlamaların ortaya çıktığını açıklamıştır.

Aralığın son günlerinde aynı düzeyde olmadılar mı?

Bu rivayetin benimsenmiş olabileceği kabul edilerek, belirli ölçüde endişe yüklü olan şu son soru sorulabilir: Eğer Birleşik Devletler ordusu uçan daireleri tahrip etti ise, sert şekilde misliyle karşılık görmenin arifisinde değilmiyiz?

Bekleyelim ve bu işi yakından izleyelim. (Nostra - 303)

UFO Aktüalite

(Baştarafı sayfa 31'de)

Aslında, birinci Apollo hariç diğer bütün Apollo yolculuklarından sonra Ay'ın yüzeyine bunun gibi 'Apollo Ay Yüzeysel Deney Paketi' (ALSEPS) bırakılmıştı. Bu cihazlar, güneşten Ay yüzeyine gelen yüklü partikülleri, Ay depremlerinin magnitud ve frekanslarını, Ay'ın manyetik alanını ve diğer faktörleri saptayabilecek şekilde dizayn edilmişti. İçlerindeki enerji kaynakları bir yıl yetecek tarzda ayarlanmıştı. Hemen hemen bütün ALSEPS'ler normal olarak fonksiyonlarını sürdürmüşlerdi.

Apollo-14'ün ALSEPS'i 1971'de Ay yüzeyine bırakılmıştı. Cihazın alıcısı 1975'de fonksiyonunu yitirmiş olmasına rağmen, 18 Ocak 1976'ya kadar Huston'daki Johnson Space Center'deki bilim adamlarına yayınlarını göndermeye devam etmişti.

Sonra 19 Şubat 1976'da Apollo-14 ALSEPS'inden tekrar sinyal alınmaya başlandı. Bu, alelade bir yeniden çalışma olamazdı. Sistemin performansından artış

da görüldü. Bir yıl süreyle hiç çalışmamış olan alıcı şimdi mükemmelen çalışıyordu. Yerden gönderilen sinyaller ALSEPS tarafından mükemmelen algılanabiliyordu. ALSEPS'in yüklü partikülleri ölçmeye yarayan kısmı 1971'de Ay'ın yüzüne bırakıldığı zaman (yüzeydeki yüksek hararettten dolayı) çalışmamasına rağmen, şimdi gece gündüz çalışmaktadır. Bütün bu olup bitenlerden şaşırılmış durumda bulunan Johnson Space Center'deki bilim adamlarının açıklamalarına göre Apollo-14'ün ALSEPS'i her zamankinden daha iyi çalışmaktadır.

Hiç şüphesiz bütün bu acaipliklerin mekanik bir açıklaması olması gerekir. Yoksa bir kimse ya da birşey bakalım ne olacak diye bizim peyklerimizi ve uzay araçlarımızı kurcalıyor mu? Eğer böyle ise, müteşekkîr olmamız gerekir, kurcaladıktan sonra onararak yerine bırakılmadıkları, o kadar ki eskisinden (bizim yaptığımızdan) daha iyi çalışmaktadır. (FATE'den - Şubat 1977)

Spirit Aktüalite

(Baştarafı sayfa 21'de)

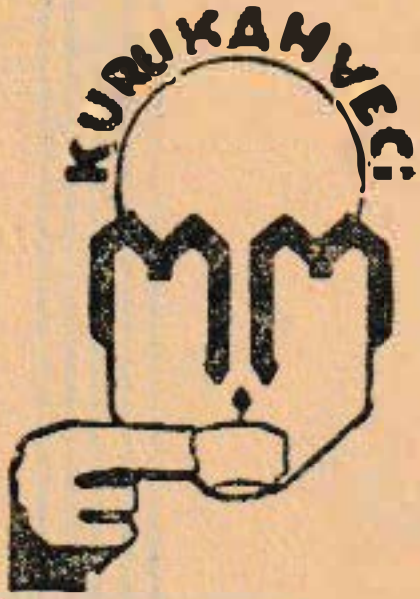
la ilgili olarak Barker ölümünden sonra eğer başarabilirse bir medyomla irtibat kuracağını ve bu yolla dünyadaki insanlara hitab edeceğini yazılı olarak ifade etmiş bulunmaktadır. Ayrıca Arlene Dahl, Rhonda Fleming, Robert Cummings isimli yıldızlar da

aynı deneme ve sözleşmeye katıldıklarını bildirmişlerdir.

GENE ATLANTİS

Los Angeles, Calif. — Gözde bilim adamlarından ve ruhsal araştırmacılarından bir grup kayıp Atlantis kıtasının ortaya çıkarılmasıyla ilgili olarak İspanya kıyılarında araştırmalara başlayacaklarını açıklamış bu-

lunmaktadırlar. Peperdine Üniversitesi'nden tarihçi Maxine Asher grubu desteklemektedir. Bu keşfi Ruslar'dan daha önce yapacaklarından ümitli olduğunu belirten M. Asher, «Atlantis'in kendisi bir sır değil fakat onun nasıl ortaya çıkarıldacağı bir sır.» demektedir. (PSYCHIC'den)

Tests tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**